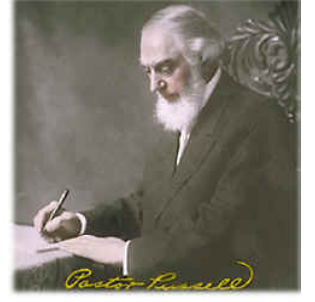

Laodicean Times

லாவோதிகீக்கையன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ரீ - பிரின்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 4 தொகுதி 2 ஜூலை- செப்டம்பர் 2014

R 5472

ஆரோனைப்போல் தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய...

CALLED OF GOD, AS WAS AARON

ஆதார வசனங்கள் : எபிரேயர் 4:14 - 5:10

திறவு வசனம் : "இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்"

- லூக்கா 19:10

இ யே சு வி ன் ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்தும் அவரது ஆசாரியத்துவத்தோடே இணைந்து வருகிறதமான திருச்சபையாரின் ஆசாரியத்துவத்தையும் குறித்தும் இந்தப் பாடத்தில் பார்க்க இருக்கிறோம்.

இயேசுகிறிஸ்து நாம் நம்பியிருக்கிற பிரதான ஆசாரியராக அல்லது மேலான ஆசாரியராக இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறார். இயேசுகிறிஸ்து எப்படி எந்தவகையில்

ஆசாரியத்துவத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று யூதர்கள் புரிந்துகொள்ள கடினமாயிருந்தது. தேவனாகிய கர்த்தர் ஆசாரிய முறைமையை லேவி கோத்திரத்திலிருந்து வந்த ஆரோனுடைய குடும்பத்தாரிடத்தில் நிச்சயப்படுத்தினார். இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் இந்த லேவி கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவரல்லர். பிறகு எப்படி அவர் ஆசாரியத்துவ முறைமைக்கு அழைக்கப்படவும், அதன் பணிகளை நிறைவேற்றவும் முடியும்?

ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டமாக சபை இருப்பதை பேதுரு அப்போஸ்தலன் சுட்டிக் காண்பிக்கிறதில் உள்ள உண்மையை கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். ஒரு நிஜமான ஆசாரியனாக இயேசு பாவிநிவாரணபலியில் கொல்லப்பட்ட காளையாக தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று பவுல் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார். அவ்வாறு தம்மை சிலுவையில் பலிசெலுத்தினபின்பு,

உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, நிஜமான மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். அங்கு நமது நிமித்தமாக தம் சபையின் நிமித்தமாக, நிஜமான லேவியர்கள் மற்றும் நிஜமான உடன் ஆசாரியர்கள் நிமித்தம் தோன்றினார்.

இயேசு நமது மாபெரும் பிரதான ஆசாரியராக பரலோகத்தில் இருக்கிறார் என்று விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என பவுல் வாதிடுகிறார். அவர் நம் அபூரணங்களில் பரிதாபம் காண்பிப்பதால், ஒவ்வொரு தேவைகளிலும் ஏற்ற சமயத்தில் இரக்கம் பெறவும், கிருபையை அடையவும் நாம் மாபெரும் தைரியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் அவரிடத்தில் சேர்க்கடவோம். நம் பிரதான ஆசாரியராக அவர் பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்பதை நாம் உணரும்வரை இந்த நிச்சயமான ஆசீர்வாத வாக்குறுதிகள் வலுக்கட்டாயமாக தரப்படுவதில்லை. ஆதலால் இந்தப் பாடத்தைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறும் கருத்துக்களே இவ்வுண்மையை வெளியரங்கமாக்குகிறது.

நிழலாக கொடுக்கப்பட்ட ஆரோனின் ஆசாரியத்துவம்:-

எல்லா யூத ஆசாரியர்களும் லேவி கோத்திரத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களாலேயே ஆசாரிய முறைமைக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டனர். அவர்கள் ஆசாரியவேலைக்கென்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, தேவனுக்கு முன்பாக ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளாயினர். ஜனங்களுக்காக காணிக்கைகளையும் அவர்களது பாவங்களுக்காக பலிகளையும் செலுத்தினர் என்று அப்போஸ்தலர் காரணகாரியத்தோடு உரைக்கிறார். இந்த ஏற்பாட்டின்படி, ஆசாரியர்கள் ஜனங்கள்மீது மனமிரங்க வாய்ப்பாயிற்று. ஏனெனில் ஆசாரியர்களும் அதே பலவீனங்களுக்கு ஆட்பட்டிருந்தனர். அதோடுகூட,

இம்மாத வெளியீட்டில்

ஆரோனைப்போல் தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய	...1
தராட்சை ஆலையில் தனித்தே இருந்தே	...4
தேவராஜ்யத்தில் அங்கமாவதைத் தேடுதல்	...4
முழு தக்கம்	...7
கிறிஸ்துவின் சீயுவையைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டுதல்	...7
சீயுவையில்லையெல் கீட்டில்லையே	...10
பட்டுப்போன அத்திமரத்திலிருந்து கற்கவேண்டியவை	...10
"நாம் மறவாதிருக்க நாடுவோம்"	...12

லாவோதிகீக்கையன் டைம்ஸ் - தேவனுடைய வர்த்தமையின் ஐசுவரியங்களை லாவோதிகீக்கையன் துறவிகள் படைப்பான ரீ-பிரின்ட்ஸ் தமிழாக்கம் வரம்பிலாக புரீத்துகொள்ளத் துண்டுவதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியீட்படுகிறது. தொடர்புக்கு: தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள், M1043 ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோவை-6. செல் : 93441 44000

அவர்களது சொந்த பாவங்களுக்காக மன்னிப்பையும் பெறுவது அவசியமாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட அபூரணமான, கறைபடிந்த, பாவநிலையிலுள்ள ஆசாரியர்களுக்குள் தங்கள் சொந்த பாவங்களுக்காக பலிசெலுத்துவது அவசியமாயிருந்தது. ஒருவரும் இந்தப்பணியை செய்ய அனுமதிக்கப்படாமல் இவரே செலுத்தவேண்டும், தேவன் அவரை இந்த ஆசாரியப் பணிசெய்ய அழைக்கவேண்டும். இவ்வாறே ஆரோனை பிரதான ஆசாரியராக அவர் அழைத்தார்.

அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, மேலான நிலைமையில் உள்ள நிஜமான ஆசாரியருக்கும் இம்மாதிரியே சம்பவிக்கவேண்டும். கிறிஸ்து ஆவிக்குரிய பிரதான ஆசாரியராக தம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையாருடன், ஆவிக்குரிய நிலைமையில் ராஜரீக ஆசாரியத்துவத்தை உடையவராக, தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும். மற்றபடி தாமாக அந்த அலுவலை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

“அந்தப்படியே கிறிஸ்துவும் பிரதான ஆசாரியராகிறதற்குத் தம்மைத்தாமே உயர்த்தவில்லை. நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெனிப்பித்தேன் என்று அவரோடே சொன்னவரே அவரை உயர்த்தினார்”. மேலும், “நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர்” – சங்2:7, 110:4, எபி5:5,6.

ராஜரீக ஆசாரியராகிய மெல்கிசேதேக்கு :-

தெய்வீக அழைப்பின் மகா விசாலமான அஸ்திபாரத்தினை அப்போஸ்தலர் கூறும்போது, கிறிஸ்து ஆரோனின் ஆசாரிய முறைமைப்படி வந்த ஆசாரியரல்லர். ஏனெனில் ஆரோன் ஒரு யூத ஆசாரியன். பூமிக்குரிய ஒரு ஆசாரியன். இயேசுகிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய பவியின் ஜீவியத்திற்கு ஆரோன் முன்னடையாளமாக இருந்தபோதிலும், இயேசு மகிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆசாரியராயிருக்கிறார். ஆரோனின் முறைமையின்படியல்ல, ஏனெனில் ஆரோன் ஒருபோதும் மகிமைப்படுத்தப்படவில்லை. அவர் ஒரு ராஜாவல்ல, மாறாக மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஒரேசமயத்தில் ராஜாவாகவும் ஆசாரியனாகவும் இருக்கிறார். பலிசெலுத்தும் ஆசாரியனாக அல்ல, ஆளுகின்ற ஆசாரியராக இருக்கிறார்.

ஆகவே மகிமைமையின் நிலைமையில் இயேசு ஒரு மனிதனாக அல்ல, ஒரு பூமிக்குரிய சிருஷ்டியாயும் அல்ல, முன்பு செய்துவந்ததுபோல், பலிசெலுத்துபவராகவும் அல்ல. அவர் வல்லமையிலும் மாபெரும் மகிமைமையிலும் ராஜரீக ஆசாரியன், தற்போது பரிசுத்தவான்களுக்கெல்லாம் ராஜாவாக இருக்கிறார். அவர்களது எல்லா உபத்திரவங்கள் கஷ்டங்களிலும் தேவையான நேரத்தில் தேவைப்பட்ட உதவியைச்செய்ய அவர் வல்லவராயிருக்கிறார். சிறிதுசிறிதாக தம் உடன் ஆசாரியர்களை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்பின்பு இரண்டாம் திரையைக்கடந்து, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் தம் சொந்த மகிமைமான சாயலுக்கு மாற்றுகிறார். பின்பு உலகிற்கு அவர் ராஜாவாகவும் ஆசாரியராகவும் மகிமைப்படுவார். இப்படியாக 1000 ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்து, மனதார

கீழ்ப்படிபுகிறவர்களை உயர்த்தி ஆசீர்வதிப்பார். அவர்கள் அப்பொழுது வெளிப்பட்டிருக்கிற வெளிச்சத்தின்கீழ் தேவனிடம் கிட்டிச்சேருவார்கள்

அவர் தம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களிலே :-

இரண்டாம் திரைக்கப்பால் உள்ள மகிமைமையடைந்த ராஜரீக ஆசாரியருக்கும், மாம்சத்தில் துன்பப்பட்ட இயேசுகிறிஸ்துவக்குமுள்ள தொடர்பை அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார்(எபி5:7). அப்போஸ்தலர் எழுதும்போது, “அவர் தாம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில்” என்று குறிப்பிடுவது, அது நடந்துமுடிந்த சம்பவம் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அப்போஸ்தலர் பேதுரு விளக்குகிறார்; “அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டார், ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்” ஆனால் அவர் தம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில், பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம்பண்ணி, வேண்டுதல் செய்தார். இயேசுவின் பின்னடியர்களாகிய நாம், அவரது வல்லமையில் நம்பிக்கைவைத்து, நம் உபத்திரவங்களிலும் அவர் நம்மேல் மனமிரங்குவார் என்பது அப்போஸ்தலர் நமக்கு தரும் கருத்து ஆகும். ஆகவே “இயேசு மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில், தம்மை மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி, வேண்டுதல்செய்து, தமக்கு உண்டான பயத்தினிமித்தம் கேட்கப்பட்டு...” என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார்.

கெத்செமனேயில் நம் குரு பட்ட அனுபவங்களை சிந்தித்துப்பார்க்கும்பொழுது, தேவனிடத்தில் அவர் கண்ணீரோடும் மிகுந்த வேதனையோடும் இரத்தவியர்வை நிலத்தில் சிந்த பாடு அனுபவித்தார் என்று காண்கிறோம். நம் குரு இப்படிப்பட்ட சோதனையிலும், கசப்பான அனுபவங்களுக்குள்ளும் கடந்துசென்றார் என்றும், அவர் தற்போது பரலோக மகிமைமையிலும் வல்லமையிலும் வீற்றிருக்கிறார் என்றும், நம்மை கெத்செமனே அனுபவத்திற்கும், எதிராளியின் தாக்குதலுக்கும் அனுமதித்தபோதிலும் அவர் உண்மையாக தம்மை பின்பற்ற விரும்புவார்க்கு ஏற்றவேளையில் ஏற்ற உதவி செய்ய நிச்சயம் இரங்குவார் என்பதுமே அப்போஸ்தலர் கூறவந்த கருத்தும் ஆலோசனையுமாகும்.

ஒரு பாவியாக அல்ல, ஒரு குமாரனாக :-

இயேசுவின் துன்பங்களை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கும்போது, அவர் பாவியாக அல்ல, தேவபுத்திரனாக இருந்ததாலேயே பரலோகத்தந்தை அவரை பரீட்சித்தார். அவரது உண்மையும் நேர்மையுமான தன்மை சிலுவை மரணபரியந்தம் பரீட்சிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அவரது நம்பகத்தன்மை சோதிக்கப்பட்டு, தகுதிபெற்றபிறகே உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மகிமை, கனம், அழியாமைமை கதந்தரித்தார். துன்பப்பட்டதும், சகித்தலுமான காரியங்களே மனிதரது பாவத்திற்கான பலியாகவும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் மனிதர் மறுசீரமைப்படையவும் காரணமாயிற்று. ஆனால் அதே மாதிரியான சோதனைகள், கஷ்டங்கள், அனுபவங்கள் குருவாகிய அவருக்கும் அவசியமாயிருந்தது. அவர் தாம்பட்ட பாடுகளினாலே பரிபூரணராக்கப்பட்டார் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

இயேசு பாவத்தினால் வரும் உணர்வாகிய அபூரணநிலைமையை ஒருபோதும் அடையவில்லை. அவர் இப்பூமிக்கு வருமுன், தம் மகிமையை விட்டுவிட்டநிலையில், பிதாவோடு பூரணரும், கறையற்றவரும், லோகோஸ் நிலைமையில் மகிமைபெற்றவராயிருந்து, பின் மாம்சமாக்கப்பட்டார். மரியாளிடத்தில் பிறந்தபொழுது, நமக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்தபடி, அவர் தொடர்ந்து, “பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடகினவருமாயிருந்தார்”. அவர் பட்ட பாடுகள், அவரை பாவமற்றவர் என்ற நிலைமையில் பூரணமாக்கவில்லை, மாறாக வேறொரு வகைப்பட்ட பூரணப்படுத்தலே அவருக்குள் நிகழ்ந்தது.

பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நம் கர்த்தர் நுழைந்தபொழுது, தந்தையின் சித்தத்தை மரணபரியந்தம் உண்மையாய் நிறைவேற்றி தம் நம்பகத்தன்மையை நிரூபிக்கவே நுழைந்தார். உன்னத நிலைமையில் பரிபூரணத்தை அடைவதே அவருக்கு இருந்த வாக்குத்தத்தம். தம் பலியின் உடன்படிக்கையை விசுவாசத்தோடும் உண்மையோடும் நிறைவேற்றி, தெய்வீக சபாவத்தை வெகுமதியாக அடைவதே அவர் பெற்றிருந்த வாக்குத்தத்தம். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அந்த புதியசபாவம் வளர்ச்சியடைய வேண்டியதும் அல்லது பரிபூரணமடைய வேண்டியதும் அவசியம். இந்த நோக்கத்திற்காகவே சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும், அடிகளும் அவருக்கு வர அனுமதிக்கப்பட்டது. அவர் பட்ட பாடுகளினாலே அவர் தெய்வீக முறைப்படி அல்லது தெய்வீக சபாவத்தின்படி, அவர் புதியசிருஷ்டியாக பரிபூரணமாக்கப்பட்டார்.

மரணத்திலிருந்து அவரை இரட்சித்தல் :-

குருவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் விஷயத்தில், அவர் பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தபொழுது, ஜீவனா ? மரணமா ? என்ற நிலைமையே இருந்தது. பலியின் உடன்படிக்கைக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்தால் தெய்வீக சபாவமாகிய அழியாமையை சுதந்தரிக்கமுடியும். ஆனால் அதை நிறைவேற்றத் தவறும்பட்சத்தில் அவருடைய அனைத்தையும் இழந்துபோக நேரிடும். ஏனெனில் அந்த பலியின் உடன்படிக்கையை மையமாகக்கொண்டே அவருடையது அனைத்தும் அடங்கியிருந்தது. ஆகவேதான் கெட்செமனே தோட்டத்தில் பலத்த கூக்குரலோடும், கண்ணீரோடும் பிதாவிடம் வேண்டிக்கொண்டார். மாறாக இனிவரப்போகிற சிலுவை மரணத்தைக்குறித்தோ, அவருக்கெதிராக மனுஷர் செய்யப்போவதைப்பற்றிய பயத்தினாலோ அல்ல. தெய்வ வல்லமை அல்லது தேவன்பேரில் வைத்த நம்பிக்கையின்பேரில் சந்தேகம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவருக்கு கண்ணீரும் கூக்குரலும் வரவில்லை. தெய்வீக நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் முழுமையாகவும் கிரமமாகவும் நிறைவேற்றுவதில் குறைவுபட்டு மரித்துவிடுவோமோ என்ற அச்சமே அவருக்குள் இருந்தது. சிறு பிழை ஏற்பட்டால்கூட தம் மரணத்தில் அனைத்தையும் இழக்க நேரிடுவதோடுகூட, உயிர்த்தெழுதவற்கான தகுதியையும் இழந்துவிடுவார்.

“தமக்கு உண்டான பயபக்தியினிமித்தம் கேட்கப்பட்டு” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். மரணபயத்தினின்று அவர் மீட்கப்பட்டார். அதை உறுதிசெய்துகொண்ட தருணத்திலிருந்து, அந்த இரவில் நடைபெற்றதும், அடுத்தநாள் தொடர்ந்ததுமான எல்லா உபத்திரவங்களிலும், மனஅழுத்தங்களிலும் நம் குரு அமைதியிலும் அமைதி காத்தார். இப்படியாக அனைத்தையும் பூரணமாக நிறைவேற்றி, அவர் தம்மை உண்மையுள்ளவர் என்று நிரூபித்ததை, பரலோகத்தந்தை அவருக்கு நிச்சயப்படுத்தினபிறகு, நாம் ஐயப்படமுடியாது.

தளபதியும், பிரதான ஆசாரியரும் :-

இயேசுகிறிஸ்து தாம் அடைந்தவெற்றியையும், உயர்த்தப்பட்டதையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, “தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகினார்” (எபி5:9).

மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைப்படி நிஜமான ஆசாரியராக முதலாவது இரட்சிப்பை சுதந்தரித்தார். இது முதலாவதாக, அவரது சபையாரும், பரிசுத்த ஜாதியாரும், சிறுமந்தையும், ராஜீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாருமாகிய அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்காக அளிக்கப்படுகிறது. இயேசுகிறிஸ்து அடைந்த அதே மகிமையின் ஸ்தானத்துக்கு இவர்களும் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். அவர் சென்ற பாதையைத்தவிர வேறுபாதையில்சென்றால் அந்த ஸ்தானத்தை சென்றடையமுடியாது. ஆகவே அவர்கள் தங்களது சிலுவையை சுமந்துகொண்டு அவரைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பதே அவர்களுக்கு அவர் அளித்த அழைப்பாகும். அவ்வாறு அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும்போது, அவர் அடைந்தவாறே நற்கீர்த்தியும் தூர்கீர்த்தியும் அடையநேரிடும்.

அவர் செய்தவாறே அதே பரிபூரணத்தோடும், முழுமையோடும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எவரும் ஜெயங்கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் அவர் மாம்சத்தில் பரிபூரணராயிருந்தார். அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களோ வீழ்ச்சியினிமித்தம் அபூரணராக இருக்கின்றனர். அவரது பின்னடியார்களிடத்தில் என்ன தேவைப்படுகிறதெனில், அவர் வெளிப்படுத்தினதுபோலவே, அவர் தன் சுயவிருப்புக்களை பலியிட்டு தந்தையின் சித்தத்தை மனப்பூர்வமாக செய்ததைப்போலவே, அதே உண்மையும் நேர்மையுமான இருதயத்தை அவர்களும் வெளியரங்கமாக காண்பிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தம் பின்னடியார்களுக்கு மாபெரும் உன்னத ஆசாரியர் தம் ஈடுபலியின் தகுதிகளை அளித்து, அவர்கள் மனப்பூர்வமாக செய்யாத கறைகளையும், மீறுதல்களையும் மூடுவதோடு, தம் பலியோடு இசைவாகும்படி பொருந்தச் செய்கிறார். இவ்வாறாக தேவன் பார்வையில் அவருக்குள் பூரணர்களாக நிற்கும் வாக்குறுதியை இவர்கள் அடைகிறார்கள். படிப்படியாக பூரணநிலையை அடைந்து, மகிமையான முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்களாகின்றனர்.

“ஒரு நொடிப்பொழுதிலே ஒரு இமைப்பொழுதிலே நாமும் மறுபுறமாக்கப்படுவோம். ஏனெனில் மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கமாட்டாது”

அனைவரும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும், அவரது வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றவேண்டும். அவ்வாறு பின்பற்றுவோர்க்கு அவர் ஏற்றநேரத்தில் ஏற்ற உதவிதந்து, அவர்களை பராமரித்து பரலோக ராஜ்யத்துக்கு வழிநடத்துகிறார். “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, நான் உனக்கு ஜீவ கிரீடம் தருவேன்”

அதோடுகூட, 1000 ஆண்டுகள் மேசியாவின் ஆளுகையில் தம் ராஜ்யத்தை ஆளுகையெய்யும்போது, மனுக்குலத்தில் யார் யார் அவருக்கு கீழ்ப்படிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவர் இரட்சிப்பின் காரணகர்த்தாவாக இருப்பார். கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்களாகிய அனைவரும் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் மனப்பூர்வமாய் கீழ்ப்படிபவர்கள் பூமிக்குரிய மனித ஜீவிகளாக பூரணப்படுத்தப்படுவார்கள். தேவன் ஆதாமை சிருஷ்டித்த பரிபூரணத்துக்கு அவர்கள் மறுசீரமைக்கப்படுவதோடு, பாவத்தோடும் அதிலிருந்து மீண்டதுமான விலையேறப்பெற்ற அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

முழு உலகிற்கும் சொல்லுங்கள்
ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இந்த சந்தோஷ செய்திகளை
அறிவியுங்கள் இளைப்பாறுதலின் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது
தேசத்திலுமுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட எல்லோர்க்கும் கூறுங்கள் –
யூபிலி ஆயிரமாண்டுகள் நீடிக்கும் என்று .
நீல ஆகாயத்தில் உதிக்கும் காலக்கதிர்வனை
ஒருவினாடி மறைக்கும் மேகம் என்னசெய்யமுடியும் ?
மகிழ்ச்சியின் வாக்குத்தத்த சூரியன்
வெளிப்படும் விரைவில்
எழுந்து ஒளிவீசும் ஆயிரமாண்டுகள்
விரைவாய் ஓடும் மகிமையின் யுகங்கள்

துரிதமாய் ஓடும் மகிழ்வின் காலங்கள் – கிறிஸ்து
வெளிப்படுகையில்
ஆம்! ஆயிரமாண்டு ஆளுகை, அவரோடுகூட
தகுதிபெற்றவர்களுள் ஒருவனாக நானும் காணப்படுவேன் !

R 1374 திராட்சை ஆலையில் தனித்தே இருந்தே

In the Wine-press alone

துக்கம் நிறைந்த நம் அந்திப்பொழுதின் நேரங்களிலே,
துன்பமும் கண்ணீரும் சோர்வுகளும் நிறைந்திட்ட
நமது வேளைதனிலே,
பூக்களின் இருதயத்தில் உறைபனியாகவே
பாதிப்புக்குள்ளாக்குமே பூத்துக்குலுங்கும் காலம்தனிலே
வேதனைமிகவே தேம்பியழுதே
முன்கலின் சத்தம் மிக வருத்திடுதே,
கடுந்துயர் நமையே கசக்கிப் பிழியுதே
அந்தவேளையில் அமைதிப்படுத்துமே,
தாயினது மென்குரல்போல் நம் காதில் ஒலிக்குமே,
திராட்சை ஆலைதனையே

தனியே நானே மிதித்துவிட்டேனென்றே

அவரறிவாரே, அதனிறுதி முடிவுஎல்லைவரை,
அழிவுக்குரியநான் தாங்கும் அளவதனை,
குரு குணமாக்க மறுத்ததாலோ,
எதையும் உடனுக்குடன் பகிராததாலோ
எந்த அழிவுக்குரியவனும் உணரான் வேதனையை,
அபயக்குரல் எழும்பும் நேசரை நோக்கியே,
அவரே அவனை அடித்தார், நாம் ஒப்புரவாக,
ஆனால் அவரே அமைதி அளித்தேவிடுவார்,
தம் தயவின் கண்டனம் கொடுத்தே அவனை
அமைதலாக்கியே ஆறுதலளிப்பார்,
திராட்சை ஆலையை நான்தான் தனியே மிதித்தேன் என்றே.

R 5917

தேவராஜ்யத்தில் அங்கமாவதைத் தேடுதல்

SEEKING MEMBERSHIP in GOD'S KINGDOM

திறவுகோல் வசனம் : “முதலாவது தேவனுடைய
இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்” –
மத்தேயு6:33.

நம் ஆண்டவரது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின்
ஆரம்பத்தில் யூததேசம் தேவனுடைய இராஜ்யமாக
ஆவதற்கு அழைக்கப்பட்டது. தேவன் அருளிய
பிரதானமான ஆசீர்வாதம் யூதருக்கே முதலாவதாக
இருந்தது. பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் தேவனுடைய
விசேஷித்த ஜனங்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தேவனுக்கு
“ஆசாரிய ராஜ்யமும், பரிசுத்த ஜாதியுமாய்”, அவருக்கு
சொந்த சம்பத்தாகவும், ஆசாரியக் கூட்டமாகவும்
தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ஜனங்களாகவும்
இருந்தனர்(யாத் 19:5,6). எந்தளவு விசுவாசமுடையவர்களாக
இருந்தபோதிலும், இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாரும்
நியாயப்பிரமாணம் கொடுத்த காலத்திலிருந்தே
தேவனுடைய இராஜ்யமாக இருந்திருப்பார்கள் என்று நாம்
புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. இயேசுகிறிஸ்து இப்பூமிக்கு
வருவதற்கு முன்பு, ஒருவரும் அந்த ராஜ்யத்தின்
வகுப்பாராக ஆகும் வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அவர்தான்
இந்த வகுப்பாருக்கு முன்னோடியாக ஓடினவராக இருந்தார்.
அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் யூதர்களுக்கு இந்த சலுகை
அருளப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு முன்னதாக அந்த
தேசத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் அதாவது தேவனிடத்தில்
விசுவாசமாயிருந்தவர்கள், தங்களுடைய
உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாயிருந்தவர்கள்
ஆண்டவரால் இந்த மனித நிலைமையில் மேன்மையாக
ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவருகிற
தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் அவர்கள் ஆவிக்குரிய
இஸ்ரவேலர்களின்கீழ், எல்லா தேசங்களையும்
ஆசீர்வதிக்கப் பயன்படுத்தப்படுவர்.

தேவனுடைய உண்மையுள்ள சிநேகிதனாகிய
ஆபிரகாமின் வித்து என்ற காரணத்தினாலேயே மாம்சீக

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எல்லா தேசங்களுக்கும் மேலாக தேவனிடத்தில் தயவுபெற்று, தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆபிரகாமின் விசுவாசம், மற்றும் கீழ்ப்படிதலினால் அவருடைய வித்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் அவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் மட்டுமே பரிசுத்தமுள்ளவர்கள் அல்லது மற்ற ஜனங்களைவிட மேலானவர்கள் என்பது இதன் அர்த்தம் அல்ல. (பார்க்க யாத் 32:9-13; உபா9:4-8). மாறாக அவர்களின் பிதாக்களின் நிமித்தமே தம்முடைய ஜனங்களாகத் தெரிந்துகொண்டார்.

நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் அங்கத்தினராகும் வாய்ப்பும், முழு இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கான பரிட்சையும் அவர்கள் இந்த தேர்ந்தெடுத்தலின் ஆசீர்வாதத்திற்கு தயார் என்பதை நிரூபித்துக் காண்பிப்பதற்கான காலமும் வந்தது. இந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இயேசுவால் மட்டுமே முடியும். அவர் பாவ நிவாரணபலியாக தம்மை கையளித்ததே தேவனுடைய ராஜ்யத்தை இந்த பூமியில் ஸ்தாபிப்பதற்கு அடிப்படை கட்டமைப்பாக இருந்தது.

இராஜ்யத்தைப்பற்றிய சரியான மற்றும் தவறான கருத்துக்கள்

நாம் தியானிப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட ஆதார வசனம் இயேசுவின் மலைப்பிரசங்கத்தில் இராஜ்யத்தின் வகுப்பாரின் அங்கத்தினராவதற்கு ஊக்கமும் ஆர்வமும் மற்றும் ஒரே நோக்கமுடைய மனதும் மிகவும் அவசியம் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தன்னுடைய செய்தியைக் கேட்க தயவுபெற்ற இந்த தேசத்தின் ஜனங்களெல்லாரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள் என்று நம் போதகர் அறிவுறுத்துகிறார். அநேகர் எதை குடிப்பது? எதை உண்பது எதை உடுத்துவது? என்று இந்த வாழ்க்கைக்குரியவைகளால் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அருளப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ள தயாராகவும், தேவனுக்கு ஏற்புடையவராகவும் இருக்கவேண்டுமானால், தேவனுடைய ராஜ்யத்தை தங்கள் முதன்மையான விருப்பமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உலகக் காரியங்களை அல்ல. “முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்” என்று நம் இரட்சகர் கட்டளையிடுகிறார். முதலாவதாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தைத் தேடும்பொழுது, இவ்வுலகத்தேவைகளெல்லாம் நமக்குக் கொடுக்கப்படும். “இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கும் கூடக் கொடுக்கப்படும்” என்பது அவருடைய வாக்குத்தத்தமாயிருக்கிறது.

அநேக யூதர்கள் தங்கள் போதகரிடத்தில் தீர்க்கமாக இருக்கத் தயாராயில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்திட்டங்கள், அரசியல் திட்டங்கள் சமூக நிகழ்ச்சிகள் போன்ற தங்களுடைய சொந்த திட்டங்களையே கைக்கொண்டிருந்தனர். எனவே தாங்கள் தொட்டு அறியமுடியாத மற்றும் புரியாததாய்த் தோன்றுகிற ஒரு இராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுங்கள் என்று இயேசு கொடுத்த இந்த அழைப்பை

ஏற்று, உடனடியாக சம்மதிக்க அவர்களால் முடியாதிருந்தது. அவர்கள் மத்தியிலிருந்த 12 அப்போஸ்தலர்கள் மாத்திரமே அவர் அளித்த வாய்ப்பை முதலாவதாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இயேசுவின் மரணத்தருவாயில் 500க்கும் மேற்பட்டவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து அவரிடத்தில் சேர்ந்து, அவருடைய சீஷர்களானார்கள். இவர்களில் 120நபர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மேல்வீட்டு அறையில் ஒன்றுகூடி பரிசுத்தஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதலை பெற்றனர் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு சில ஆயிரம் யூதர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உருவாக்குவதே தங்களுடைய முதல்பணி என்ற தீர்மானமான முடிவுக்கு வந்தனர். எனினும் அவர்கள் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் மிக சிறுபான்மையோராய் இருந்தனர்.

இந்த சுவிசேஷ்யகம் முழுவதிலும் இந்த அழைப்பைக் கேட்டு அதன் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உருவாக்குவதே தங்களுடைய வாழ்வில் முதன்மையானதாகக் கருதவேண்டும் என்று உறுதிபூண்டவர்கள் வெகுசிலரே. போப்பமார்க்கமே அந்த ராஜ்யம் அல்லது இந்த உலகராஜ்யங்களாகிய பிரிட்டிஷ்பேரரசு அல்லது ரஷ்ய பேரரசு அல்லது இன்னும் சில உலகப்பேரரசுகளில் ஒன்றுதான் அந்த ராஜ்யம் என்று அநேகரை சிந்திக்கும்படியாக சாத்தான் முயற்சி செய்திருக்கிறான். மற்றவர்களையே அவன் “தேவனுடைய ராஜ்யம் நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு தவறான விளக்கத்தைக்கொடுத்து, புரிந்துகொள்ளச்செய்து, தேவராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பவர்கள் அனைவரும் பெயரளவில் வெறும் நீதியான காரியங்கள் செய்து, பரிசுத்தவாழ்க்கை வாழ்ந்து, கர்த்தருடைய ஆவியின் மூலமாக பக்தியுள்ள ஜீவியம் ஜீவித்தால்போதும் என்று சிந்திக்கும்படி முயற்சிசெய்கிறான். இவைகளெல்லாம் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின்மூலம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்குறித்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்மூலம் எளிதில் காணக்கூடிய வேதாகமப் பாடங்களுக்கு எவ்வளவு தூரமாயிருக்கின்றன. உண்மையாகவே நாம் ஒரு தந்திரமுள்ள, வஞ்சகமான எதிராளியைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

கிறிஸ்தவர்கள் எப்படி தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியும்?

இந்த தவறான கருத்துக்களின்படி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்பற்றின உண்மையான சிந்தையானது, மங்கலாக தெளிவற்று காணப்படுகிறது. தேவன் ராஜ்யத்தின் வகுப்பாருக்கான அங்கத்தினரை தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார் என்பதே அந்த சிந்தை. கர்த்தருடைய நிபந்தனையின்படி, தேவனுக்கு கொடுப்பதற்கென்று நம்மிடமுள்ள குறைவானவைகள் அனைத்தையும் கர்த்தருக்கென்று முழுத்தம் செய்திருப்பதோடு மாத்திரமல்ல, நாம் நம் உடன்படிக்கையின் பொருத்தனையை தொடர்ந்து பயிற்சிசெய்து, மற்ற எல்லாவற்றையும் நஷ்டமும் குப்பையுமாக எண்ணும்போது, கர்த்தர் இயேசு தலையாயிருக்கிற அந்த மகிமையுள்ள கூட்டத்தின்

அங்கத்தினராக ஜெயங்கொள்ளமுடியும் என்பதே அந்த சிந்தை. இந்த சிந்தை இயேசுவின் நாமத்தை பகிரங்கமாக அறிவிக்கிற பெரும்பான்மையானவர்களிடம் இன்னமும் இருளடைந்து மங்கலாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் முழுமையான சரீர அங்கத்தினர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர், எதிரியான சாத்தானின் தீவிரமான முயற்சிகளிலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இப்போது அந்த எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட நிறைவடைந்துவிட்டது. உண்மையாகவே சிலர்மட்டுமே இப்போது உள்ளே வருகின்றனர். இந்த இடங்கள் அவிசவாசத்தினால் சிலர் கிரீடங்களை இழந்து, காலிசெய்த இடங்களை புதிதாக உள்ளே பிரவேசித்தவர்கள் நிரப்புகின்றனர். இவர்கள் முன்பாக தற்போது கிரீடம் தயார்நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஏனென்றால் 1881ம் வருடத்தோடு பொதுவான அழைப்பு முடிந்து, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டுவிட்டனர் என்று நாம் புரிந்துகொண்டுள்ளோம். பார்க்க தொகுதி 3, பாடம் 6 – “அறுவடையின் வேலை”.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுவதில் அவருடைய பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு நடக்கும்போதுதான் நித்தியஜீவனைப் பெறமுடியும் என்று அன்று இஸ்ரவேலருக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியிலிருந்து தேவன் தன் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்பதை புறஜாதியாராகிய நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். வேறு எந்த வழியும் இல்லை. அவருடைய பிரமாணத்தை மீறி நடக்கிற எவரையும் தேவன் இராஜ்யத்தில் கனத்துக்குரியவர்களாக உயர்த்துவதில்லை. இங்கு அவருடைய பிரமாணங்களை நாம் எப்படி கைக்கொள்வது? என்ற கேள்வி எழுகிறது. 16 நூற்றாண்டுகள் முழுவதும் கடைப்பிடிக்க முடியாதவற்றை நம்மால் எப்படி கைக்கொள்ளமுடியும்? எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை என்று அப்போஸ்தலன் மூலமாக கர்த்தர் சொல்லவில்லையா? இவைகளை புரிந்துகொள்ள நாம் தேவனுடைய சில ஆழமான காரியங்களைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அத்தென்னவென்றால், “தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களை (இந்த உலகத்திலிருந்து சுவிசேஷ யுகத்தின் அழைப்பை யாரெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ) தமக்கு ஒப்புரவாக்கி(2கொரிந்5:19) என்பதாகும்.

உங்கள் சரீரங்கள் கிறிஸ்துவின் அவயவங்கள்

இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் அவருடையவர்களாகிற எல்லாருக்காகவும் கிறிஸ்து பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு தெய்வீக நீதியை நிறைவேற்றினார். யாரெல்லாம் அந்தப் பிரமாணங்களை தங்கள் இருதயத்தில் நிறுத்தி தங்களுடைய கட்டுப்படுத்தமுடியாத விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பலவீனத்தால் முழுமையாக கடைப்பிடிக்கமுடியாதநிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அவருடைய புண்ணியம் அருளப்படுகிறது.

அதை அப்.பவுல், நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியானது மாம்சத்துக்குரியவர்களாக நடக்கும்போது அல்ல, ஆவிக்குரியவர்களாக நடக்கும்போதே நமக்குள் பூரணப்படும் என்று கூறுகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக, அவரது புண்ணியத்தை அவர்களது அழிவுக்குரிய சரீரத்துக்கு கொடுத்து, நம் மீட்பர் அவர்களது சபாவ அபூரணங்களை மூடுகிறார். இரண்டாவதாக, அந்த சரீரம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, பலியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அவர்களது மனிதசபாவம் மரித்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் ஒரு புதிய ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமுதற்கொண்டு அவர்களுடைய அழிவுக்குரிய சரீரம் புதுசிருஷ்டியின் சரீரமாக எண்ணப்படுகிறது. இனி அது மனிதசரீரமாக நீடித்திருப்பதில்லை. ஏனெனில் இது பலியிடப்பட்டாயிற்று. ஆகவே நிஜமாக இது புதுசிருஷ்டியின் ஊழியக்காரனாகும்படி உணர்வூட்டி உத்வேகப்படுத்தவேண்டும். இது இன்னும் மனித சபாவத்திலேயே இருப்பதால், தற்கால வாழ்க்கை முடிவுக்குவரும்வரை, அணிவதற்கென நீதியின் ஆடை கொடுக்கப்படவேண்டும், இது நமது இரட்சகரால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்.பவுல், கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள்ளான நம் புதியஉறவின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து நம்முடைய சரீரங்களைக் குறித்து பேசும்போது, “உங்கள் சரீரங்கள் கிறிஸ்துவின் அவயவங்கள் என்று அறியீர்களா?”(1கொரிந்6:15) என்று கூறுகிறார். தேவன் நம்முடைய மாம்சசரீரத்தை இனிமேல் மனித சரீரமாகவே எண்ணமாட்டார். அது கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஒரு அங்கமாகவும், ஆவிக்குரிய புதுசிருஷ்டியின் சொத்தாகவும் உள்ளது. இந்த புதுசிருஷ்டி தேவனுடைய பிரமாணங்களை கைக்கொள்ளும். கிறிஸ்துவின் தூய்மையும் நீதியுமான வெண்வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. இதில் எங்கேயாயினும் தோல்வி ஏற்படுமானால், புதுசிருஷ்டி தோல்வியுற்றதாக எண்ணப்படாமல் அபூரண மாம்சமே தோல்வியடைந்தது. இந்த புதுசிருஷ்டியின் கறையற்ற சரீரமாகவே தேவன் நோக்கிப்பார்க்கிறார். இவ்விதமாகவே நாம் தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்கு முன்பாக பூரணராக நிற்கிறோம். இவ்வாறு, நாம் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும்போது, நியாயப்பிரமாணத்தின் தேவநீதி நம்முள் நிறைவேறுகிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சுயாதீனம் புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும் அல்ல

நம்முடைய இந்தப்பாடம் நாம் தேவனுடைய நீதியை தேடவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது. தேவன் எவர்களை அழைக்கிறாரோ அவர்களுக்கு நீதியை ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது. அந்த நீதி கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறது, தேவனிடத்தில் வருகிற ஒவ்வொருவரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஏற்காவிடில், தேவனுடைய நீதியை பெற்றிராவிடில், அத்தோடு இணைந்துசெல்லுகின்ற ஒத்தாசையானது, அந்த நீதியோடுகூட சென்றுவிடும், அவனோ தேவனுடைய ராஜ்யத்தை அடையமுடியாது.

புதுசிருஷ்டியானது நம் கர்த்தருக்குள் மிகவும் இசைவாய் பொருந்தியிருக்குமானால், தன்னுடைய

அழிவுக்குரிய மாம்ச சரீரத்தை அன்பின் பிரமாணத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முழுவதும் ஒப்புக்கொடுக்கத்தேடுவான். அவன் தன் உடன் அங்கத்தினரிடத்திலும் சகோதரரிடத்திலும் நேர்மையுடனும் மற்றும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பையும் இரக்கத்தையும் காண்பிக்கவே நாடுவான். பரலோக ராஜ்யத்தில் அங்கத்தினராகும்படிக்கு, தன் முழு ஜீவியத்தையும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். இது அவனை தேவனுடைய நீதியினிமித்தமாக ஊழியம் செய்யும்படிக்கு வழிநடத்தும். எங்கெல்லாம் தேவனுடைய திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ, புத்தியறிவின் ஒவ்வொரு வழியிலும் அவற்றை பாதுகாக்க அவன் அழைக்கப்படுவான், அவன் நீதிக்காகவும் சத்தியத்துக்காகவும் நிற்பான். யாரெல்லாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உண்மையாகத் தேடுகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மனப்பாங்கையே பெற்றிருப்பர்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்பும் அல்ல, அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறும்போது, இங்கு இவ்வசனப்பகுதியை அவர் என்ன அர்த்தத்தில் கூறுகிறார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தின் வகுப்பாருக்கான சில அங்கியங்கள், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் விலக்கப்பட்டவைகளை புசிப்பது குடிப்பது அல்லது புறஜாதிகளது மூடநம்பிக்கைகளின் அடிமைத்தனத்தில் கட்டுண்டு கிடப்பவைகளிலிருந்து சுயாதீனம் பெற்றிருப்பதை மட்டும் குறிப்பிடாமல், நம்முடைய சுயாதீனம் இவைகளைக்காட்டிலும் மிகவும் மேன்மையானது. அந்த யூதர்கள் இயேசுவின் பின்னடியார்களாக மாறும்போது, நியாயப்பிரமாணத்தின் நிபந்தனைகளில் உள்ள போஜனம் போன்ற மற்ற கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தற்போது விடுவிக்கப்படுகின்றனர் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் இப்போது பன்றிஇறைச்சியையோ மற்ற சிலவற்றையோ உண்ணுவதற்கு உள்ள நிபந்தனைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் ஆகியவைகள் பிற்பாடு ஒழுங்குபடுத்தப்படும். அவர்கள் முன்பு யூதர்களாய் இருந்தபோது சுயாதீனத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை, கிறிஸ்துவுக்குள் வந்தபிறகே சுயாதீனம் பெற்றனர்.

ஆனால் அப்பவுல் குறிப்பிடும் இந்த பிரதானமான சுயாதீனம் உண்பதற்கேதுவான சிப்பி, பன்றியிறைச்சி மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்தால் விலக்கப்பட்டவற்றை உண்பதில் அல்ல, இந்த அனுமதி அதிக ஆசீர்வாதத்தை தரப்போவதில்லை. தேவனுடைய புத்திரர்கள் அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதமும் ஆறுதலுமாயிருக்கிறது என்னவெனில், உண்மையான நீதியும் பரிசுத்தமுமே கிறிஸ்துவுக்குள்ளான அவர்களுடைய சுயாதீனத்தில் பிரதானமான கோட்பாடாயிருக்கிறது. அதுபோலவே, நீதி சமாதானம் மற்றும் சந்தோஷம் ஆகிய இவைகள் அந்த இராஜ்யத்தை உருவாக்கும் என்பது அப்போஸ்தலர் கூற்று அல்ல. மாறாக, இவைகள் ராஜ்யத்து வகுப்பாரின் அங்கத்தினர்க்குரிய ஆசீர்வாதமான முடிவுகள் ஆகும்.

ராஜ்யத்தின் வாரிசுகளாக உரிமை பெற்றவர்களது ஆசீர்வாதங்களே அவைகளாகும். இவர்கள் பூரணவயதை எட்டாவிடினும், இரண்டாம் திரைக்கப்பால் செய்யவிருக்கும் ராஜ்யத்தின் ஊழியத்துக்காக தற்போது கற்பிக்கப்பட்டு, ஆயத்தமாகிவருகிறார்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் தற்போது, தேவனுடைய நீதியாகிய உண்மை நீதியில் சந்தோஷப்பட்டு, மற்ற எல்லாவற்றைக்காட்டிலும் அதையே நாடித்தேடவேண்டும். ஆமென்.

R 348 முழு தத்தம் Full Consecration

பரிபூரண சிந்தையில் பரிசுத்த ஐக்கியம்கொண்டே வானளாவ எல்லை கடந்தே உவகையுடனே உயர்ந்து எழுவாய் உன்னால் மட்டுமே இதை நிறைவேற்ற முடியுமே, இதனைக் கண்டெடுத்திட்ட விலையுயர் முத்துக்கள் எத்தனை ஆசீர்வாதமானவை? பூமிக்கு மரித்து, உம்மில் வாழக் கற்றனரே மனித நம்பிக்கைகளுக்கு மரித்து, உனக்கு நீயே காணாமற்போனாய், என் ஆத்துமாவே, நீ மரிப்பதற்குக் கற்றால் மகிழ்வாய் வாழலாம், உந்தன் முடிவற்ற வாழ்வினிலே புதுவாழ்வொன்றைக் கண்டடைந்தோம், சிலுவையின் பாடம்தனை மகிழ்வுடனே கற்றுக்கொண்டோம் இயேசு சென்ற பாதையிலே கடுமையான பிரயாசங்கள் எடுப்பதற்கே நேர்ந்துகொண்டோம், இம்மை வாழ்வில் நாம் இழந்ததையே கணக்கிட்டால் நாம் மாம்சத்தின் இறப்பினிலே தேவனுக்குள் வாழ்வதனைக் கண்டடைவோம்

R 5919

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டுதல் GLORYING IN THE CROSS OF CHRIST

ஆதார வசனங்கள் : 1கொரிந்தியர் 1:18 – 2:2.

திறவுகோல் வசனம் : “நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல் வேறொன்றையுங்குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்பேனாக” – கலாத் 6:14.

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப்பற்றின உபதேசம் படிப்படியாக மரித்துக்கொண்டுவருகிறது என்ற கருத்துக்கு ஒருவரும் ஆட்சேபனை தெரிவிக்கமாட்டார்கள். இதை தொடர்ச்சியாக பிரசங்கிக்கிறவர்கள், இது பாவத்தை வெறுக்கவும், அதனிமித்தம் நிகழக்கூடிய சுயத்தை வெறுக்கவும் ஆழமாகப் பதியச்செய்கிறதென்று கூறுகின்றனர். கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப் பற்றி

பிரசங்கிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் வாழும் தற்போதைய நாட்களில் பிரசங்கிக்கும் ஊழியக்காரரைக் கண்டுபிடிப்பது மெய்யாகவே அபூர்வமாயிருக்கிறது. உலகின் பாவங்களிலிருந்து மீட்கும் விலைக்கிரயம் இயேசுவின் மரணமே என்பதன் அத்தியாவசியத்தைக்குறித்து அரிதாகவே பேசப்படுகிறது -1தீமோத்2:5,6; மத்தேயு20:28.

ஏன் இந்த நிலை? அவர்கள் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானத்திற்கு மாறிவிட்டார்கள். ஆதலால் பாவம் மற்றும் மரணம் என்ற இரண்டும் ஒருபோதும் இல்லை என்று நம்புவதால், இயேசு பாவத்துக்காக மரித்தார் என்பதை இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையுடையவர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்றும் பதிலளிக்கக்கூடும். வேறுசிலர், மீட்பை ஏற்படுத்தி, பிதாவோடு ஒப்புரவாக்குவதற்கு தெய்வீகத்திட்டத்தின்படி இயேசுவின் மரணம் அவசியமானது என்ற ஞானத்தை அடைந்திருந்து, அதனையே எப்பொழுதும் நம்புவதாக கூறுவர். அவர்களது கருத்துப்படி, இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் சிலுவையைக் குறித்து சொல்லும்போது, இருண்டகாலத்தின் வஞ்சனைக்குள் பிரயாசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்றும், தற்காலத்தோடு இதை ஒப்பிடும்போது, தற்காலக் கல்வி அதிக வெளிச்சத்தின்கீழ் பிரகாசிக்கிறது என்றும் கூறுவர். இன்னும் வேறுசிலரோ, தாங்கள் பரிணாமவாதிகளாகவும், தர்க்க சாஸ்திரிகளாகிவிட்டதாயும், இனியும் வேதாகமத்தை நம்பமாட்டோம் என்றும், தாங்கள் வேதாகமம் கூறும் கொள்கைக்கு எதிரான பரிணாமக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக கூறுகின்றனர்.

பரிணாமக் கருத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி, மீட்பர் செலுத்தும் ஈடுபலியின்மூலமாக, நீதிநியாயம் என்று இருக்கமுடியாது, நடத்தையிலும் பண்புகளிலும் தவறாத தன்மையை காத்துக்கொள்ளவும் முடியாது. ஏன்? பரிணாமக்கொள்கையின்படி மனிதன் நிச்சயமாகவே வளர்ச்சியடைந்துவருகிறான், ஆயினும், இன்னும் பூரணமடையவில்லை. ஆகவே பரிபூரணத் தன்மைக்கான பரீட்சையை சந்திக்க அவன் இன்னும் தயாராகவில்லை. இவன் மிருக நிலைமையிலிருந்து அறிவுள்ள சிருஷ்டி நிலையோடு இரண்டறக் கலந்துள்ளான் என்பதாகும். எந்த மீட்புமின்றி அல்லது தேவனுடைய எந்த குறுக்கீடுமின்றி, பரிணாமக்கொள்கையின் செயல்முறை தொடர்ந்து நடந்து, மனுக்குலக் குடும்பம் தங்கள் சொந்த புத்திக்கூர்மை, ஞானம், திறன், வல்லமை மற்றும் தன்னிகரற்ற ஆளுகை அடையும்வரை நீடித்து, நித்தியத்துக்கும் ஜீவிக்கும்படிசெய்யும் என்று பரிணாமவாதிகள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

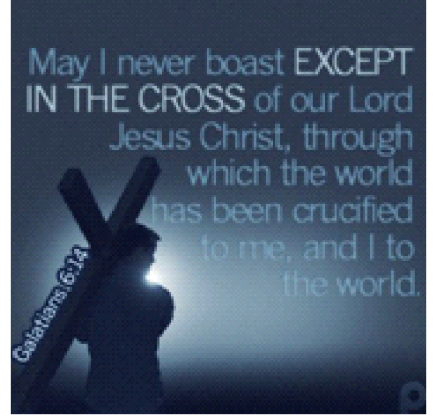
கடந்தகாலத்திலும் இன்றையநாளிலும் வாழும் பரிணாமவாதிகளுக்கு இக்கருத்தில் ஒருசிறு சௌகரியம் இருக்கிறது. தங்களுடைய குழந்தைகளின் எதிர்காலம் மற்றும் அவர்கள் படிப்படியாக நித்திய ஜீவனுக்கென்று பரிணாம வளர்ச்சி அடைவார்கள் என அவர்களைப்பற்றி பெருமை கொள்வதோடு, இந்த சத்தியத்துக்கு மேல் வேறொன்றுமில்லை என ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எந்தஒரு எதிர்கால வாழ்வும் அவர்களுடைய குழந்தைகளை சார்ந்தே

இருக்கிறது. மூதாதையர்களாக தங்களையே மிகைப்படுத்த ஒன்றுமில்லையென்றும், அவர்களில் ஒருசிலர் தங்கள் மூதாதையர் வழியைசொல்லி தங்களை பெருமைப்படுத்த எண்ணினாலும், அவர்களது முற்பிதாக்கள் குரங்குகளும், தவளைகளும், அவை அனைத்துக்கும் முந்தி இருந்த உயிர்சத்துப்பொருள் மட்டுமே(Protoplasm)

சிலுவையின் முக்கியத்துவம் :-

இந்த கோட்பாடுகள் மனித ஞானத்திலிருந்து பிறந்தவைகளும் தேவவசனத்தை அலட்சியப்படுத்தியும், அதனை தவறாக சித்தரித்தும் காண்பிக்கின்றன. சுவிசேஷம் வெளிப்படுத்தும் சிலுவை, மற்ற எவற்றோடும் ஒப்பிடும்போது எத்தனை அழகாயிருக்கிறது! தேவன் மனுஷனை தமது சாயலாகவும், ரூபத்தின்படியேயும் உண்டாக்கினதாக சுவிசேஷம் நமக்கு தீர்மானமாய் உரைக்கிறது. தெய்வீகப் பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்படியாததன் பலனாக தன்னுடைய தற்போதைய ஒழுக்க சீர்கேட்டுக்கு விழுந்துபோனான். இதனால் தெய்வீக தண்டனையாகிய “நீ சாகவே சாவாய்” என்ற தீர்ப்பு கட்டாயமாக செயல்படுத்தப்பட்டது -ஆதி2:17.

நமது சந்ததி 6000 வருடங்களாக மரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சரீரப்பூர்வமாக மட்டுமல்ல, சிந்தையிலும் ஒழுக்கத்தன்மைகளிலும் கூட மரித்துவருகிறது. தற்காலத்து எல்லாக் கல்வி முறைகளிலும் கடந்தகாலத்தின் எல்லா அனுபவங்களையும் வைத்து பார்க்கும்போது, நமது சந்ததி தற்போதைய திருப்தியற்ற நிலைமையிலிருந்து பூரணத்தை அடைய உயர்த்தப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஒருவரிடத்திலும் இல்லை. நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம், நம்முள் இருக்கிற தீமையோடு போராடவேண்டும், நோய் மற்றும் மரணத்தோடு போராடவேண்டும், அதே நிலைமையில் மற்றவர்களுக்கும் உதவவேண்டும்.

ஆனால் இடைப்பட்டநேரத்தில், தேவன் துவக்கத்திலேயே சிலுவையின் ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து திட்டமிட்டிருந்தார். ஏற்றவேளையில் தம் குமாரனை அனுப்பவும், அவர் மனுஷனுடைய பாவங்களுக்காக மரிக்கவும் வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தார். “அந்தருக்காக நீதிமான் மரித்து” என்றபடி, மனிதன் தேவதயவுபெறும்படி மீண்டுமவரும், நித்தியஜீவன் பெறும்படியும் வழியைத் திறந்துவைத்தார்.

“மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லோரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன் தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்” - 1கொரிந்15:21-23.

ஆனால் இடைப்பட்டகாலத்தில், கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்படும் மீட்புக்காக 4000 ஆண்டுகள் இவ்வலகம் காத்திருந்தது. அந்த மீட்பினால் கிடைத்த புண்ணியங்கள் ஏறக்குறைய 2000 வருடங்களாக மனுக்குலத்தின் ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாருக்காக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகுப்பார், “பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையினிடத்திற்கு” கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகும்படி ஒரு விசேஷித்த அழைப்புக்கென்று அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்(எபி12:23). தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இக்கூட்டத்தார், தேவனுடைய மாபெரும் இராஜ்யத்தில் இயேசுவோடு இணைந்து, வேதாகமத்தில் எங்கும் கூறுகிறபடி, மனுக்குலத்தின் சாபத்தை அகற்றிவிட்டு, தேவதயவை மீண்டும் கொண்டுவருவர் என்று வேதாகமம் நமக்கு உறுதிபட கூறுகிறது.

ராஜரீகக் குடும்பம் சிம்மாசனத்தில் அமர ஆயத்தப்படும்வரை, இராஜ்யம் வராது. இயேசு மெய்யாகவே நீண்டகாலத்துக்குமுன்பே ஆயத்தமாகிவிட்டார். ஆனாலும் தேவதிட்டத்திற்கு இசைவாக அவர் காத்திருந்து, தம் சகோதரர்களாகிய சபையை தயார்ப்படுத்தும் பணியை செய்துவருகிறார். இவர்கள் இராஜ்யத்தில் அவரோடு உடன் சுதந்திரவாளிகளாகப் போகிறார்கள். வேறுவகையில் கூறுவோமாகில் மணவாட்டி, “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி”, என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்(ரோம8:17; வெளி 21:9,10). பின்பு ஆயிரம் ஆண்டுகள் முழு உலக மனுக்குலத்தாருக்கும் திரும்பக் கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்கள் அருளப்பட கதவு திறக்கப்படும். இனி பிரசங்கிப்பதற்கான அவசியம் இல்லாமற்போகும். ஏனெனில் சிறியோன் முதல் பெரியவன் வரை எல்லோரும் கர்த்தரை அறிந்திருப்பார். எல்லா முழங்கால்களும் அவருக்கு முன்பாக முடங்கும்; எல்லா நாவுகளும் அறிக்கையிடும்(எரேமி31:34; பிலிப் 2:9-11). இவை அனைத்தும் சிலுவையின் பலனே.

உலக ஞானம் பரலோக ஞானத்துக்கு எதிரானது :-

“இரத்தஞ்சிந்துதல் இல்லாமல் பாவமன்னிப்பு இல்லை”(எபி 9:22) என்று அறிக்கையிட்டு, கிறிஸ்துவின் சிலுவையை தம் பிரசங்கத்தின் மையமாக அப்போஸ்தலர் ஏற்படுத்திக்கொண்டதில் வியப்பேதுமில்லை. ஏசாயா தீர்க்கதரிசியும்; “அவரது தழும்புகளால் நாம் குணமாகிறோம்”(ஏசா53:5) என்று பிரகடனப்படுத்துகிறார். உலகஞானம் தெய்வீகத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது, அதிலும் குறிப்பாக தேவதிட்டத்தின் மையமாகிய கிறிஸ்துவின் சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்ளாது என இப்பாடத்தில் சுருக்கமாக கூறப்படுகிறது. உலக ஞானமோ முற்றிலும் வேறுபட்ட கோணத்தில் பார்க்கும்.

ஆயினும், உலகின் ஞானிகளை தேவன் தேடுவதில்லை, மாறாக நீதியை நேசிப்போரையும் முழுவிசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலை காண்பிப்போரையுமே தேடுகிறார். இதன் காரணமாக, மனுக்குலத்தின் பெரும்பான்மையோர், இதிலும் குறிப்பாக ஞானவான்களில் பெரும்பான்மையோர், உலகத்தின் பக்கம் இருக்கிறதையே

காண்கிறோம். கர்த்தரை சார்ந்து இருப்போர், அவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் வெகுசிலரே முறையாகவும், உண்மையாகவும் கர்த்தருடைய பக்கத்தில், பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானத்தை சார்ந்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உலகத்தின் பார்வையில் பைத்தியக்காரர்கள். ஆனால் கர்த்தரின் பார்வையிலோ இவர்கள் ஞானவான்கள். இவர்கள் தெய்வீக திட்டத்திற்கு அப்பால் எதையும் தேடாமலும், பசி தாகமடையாமலும் தாங்கள் அடைந்திருப்பதில் நன்கு திருப்தியடைந்து, ஞானம் மேன்மை ஒழுக்கம் ஐஸ்வரியம் மற்றும் கல்விமான்களாக விளங்குகின்றனர். கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இயல்பாகவே தரித்திரரும், கல்லாதவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தாங்கள் ஞானத்தில் குறைவுபட்டவர்கள் என்று உணர்ந்திருந்து, ஞானத்தின் ஊற்று மற்றும் அதன் வாய்க்காலாக உள்ள வேதாகமத்தின் வழியாக அதை தேடுகின்றனர்.

ஆதிப் பாவத்தின் காரணமாக, முழு உலகமும் அழிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் கிறிஸ்துவின் சிலுவை பைத்தியமாயிருக்கிறது. தேவனது செய்தியை நம்புகிறநாம், மரணத்தினின்று நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டு, இரட்சிக்கப்பட்டவர்களென்று பேசப்படுகிறோம். ஏனெனில் நாம் “அவரது இரத்தத்தின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தின் மூலமாக,” நாம் மேலான ஜீவனளிப்பவரிடம் உறவுக்குள் வந்திருக்கிறோம். நமக்கோ நம் மாபெரும் மீட்பரே தேவஞானமாய் விளங்குகிறார். அந்த ஞானம் நம்ருவின் பலியின் வாழ்க்கையில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அவர் நமக்கு நியாயாதிபதியாகிறார். அவரால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட நாம், அவர் உடன்படிக்கையின் பலிகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது பரிசுத்தஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதலை நமக்கு தருகிறார். நாம் கர்த்தருக்குள் நிலைத்திருக்கும்போது, கிருபையிலும் அறிவிலும் பரிசுத்தஆவியிலும் வளர்ச்சியடைந்து, நமது இரட்சிப்பு நாளுக்கு நாள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும். இப்படியாக, நமது இரட்சிப்பு முழுமையடைந்து முடிவடையும். இதைக்குறித்தே நம் இரட்சகராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலின்போது, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியமாகிய இரட்சிப்பு நமக்கு அளிக்கப்படும் - 1பேதுரு1:13; தீத்து2:13.

ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தார் பரலோக மகிமைக்குள் நுழையும்பொழுது, மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய புதுயுகம் ஆரம்பமாகும். இது உலக ஞானத்தின் தவறுகளை முற்றிலுமாக சிதறடித்து, தேவனுடைய “அமர்ந்த, மெல்லிய சத்தம்” உலக மனுக்குலத்தார் அனைவரும் கேட்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது கர்த்தர் ஜனங்களது பாஷையை சுத்தமான பாஷையாக மாற்றுவார். இதனால், அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்வார்(செப்பனியா 3:8,9). தற்கால கவிசேஷ்யுக் திருச்சபையாருக்கு பரிட்சை மற்றும் சோதனையின் நாளாகவும், யேகோவாவின் தயவின் முழுமையை அடையவும், நித்தியஜீவனை அடையவும் ஆயத்தப்படுத்தும் நாளாகவும் இருப்பதுபோல், ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி உலகின் ஜனங்கள் பரிட்சிக்கப்படும் காலமாக இருக்கப்போகிறது.

இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் அவசியத்தையும் மதிப்பையும் அறிந்துணர்ந்து, அப்போஸ்தலர் பவலுடன் இருதயத்தில் ஒன்றிணைந்து நம் திறவுசனத்தை அங்கீகரிப்போமாக! “நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல் வேறொன்றையங் குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்போமாக”.

R 4851

சிலுவையில்லையேல் கிரீடமில்லையே NO CROSS, NO CROWN

ஓ மகிமையின் கிரீடமே, நீதியின் கிரீடமே,
அழியாமையின் கிரீடமே
உன்னைத்தான் நானே எவ்வாறடைந்திடுவேனே ?
சிலுவைதனை நீ சுமந்திட்டாலே,
கிடைத்திடுமே கிரீடம் உமக்கே,
மெல்லியதாய் தெளிவான குரலினிலே,
எந்தன் ஏக்கத்திற்காய் பதிலும் கிடைத்ததே
அது என்ன சிலுவை ? நான்தான் கேட்டேன்,
வாழுகின்றபோதிலே தந்தையவர் அனுமதிக்கும்
சோதனையை நாள்தோறும் சுமத்தலாகுமே,
உன் எஜமான் அவர் தாழ்மையிலே தாங்கிட்ட
கண்டனங்கள் கடிந்துரைகள்,
அவர்மீதே அன்புவைக்கும் மற்றவரே
உன்னை மிகத் திட்டுவரே அதுகூடத்தான்,
உலகம் உன்னை ஏற்றுக்கொள்ள
மறுக்கும் வகையில் பார்த்திடுமே
நீர் அன்புசெய்யும் நண்பரெல்லாம்
மெளனமாகக் கடந்துசெல்வார்
நீர் செய்யும் நன்மைகளை எள்ளி நகையாடிடுவார்,
உன்மீதே பொறுமையின்றி எரிந்தே அவர் விழுந்திடுவார்,
நேர்மையாக உனக்குக்கிடைக்கும்
நன்மைகளைத் தடுத்திடுவார்
எல்லாத் தீமைகளும் ஒருங்கிணைந்துவந்தே
உன்னைத் தாக்கும்
உன்னுடைய பெலவீனம் எல்லாமும் அவர் அறிந்தே,
நீ சோர்ந்திட்ட நேரம்தனில் ஆற்றலோடே வெல்லப்பார்ப்பார்,
உன்னை அவர் நசுக்கிடவே மூழ்கடிக்கச் சமயம் பார்ப்பார்
ரத்தம் சிந்திக்கூட அவரை ஆற்றலோடே
எதிர்க்கப்பார்ப்பாய்,
உன்னுடைய மாம்சமெனில் உன்மீதே வெற்றிகாண
ஒவ்வொரு மணித்துளியிலுமே முயற்சிசெய்யும் நீ அறிவாய்,
எப்போதும் ஓயாத போர் ஒன்று நடந்திடுமே,
உம் இருவரில் ஒருவர் மரித்தால்தான்
அப்போர் தான் நிற்குமன்றோ,
மெய் என்ற மெய்தன்னை வெறுத்துவிட்டே
நீயும் வந்து(மெய்- உடல்)

மெய்யான இயேசுமீட்பர் மெய்தன்னை
உண்டு குடித்து(மெய்- சத்தியம், உடல்)
மெய்யாக வாழ்ந்துவந்தால், வென்றிடலாம் ஜீவகிரீடம்
மெய்யாகவே கிடைத்திடுமே நித்ய ஜீவன்
அன்பே, நீ நடக்கும் பாதை
எளிமையான வழித்தடமில்லைதானே
எஜமானே, ஆகும் செலவைக் கணக்கிட்டேன்,
என்றேதான் நானும் சொன்னேன்
உம்முடனே சிலுவைதனை சுமந்துவந்தே சேருதலே
மிக உயர்ந்த மதிப்பாகும்
என்றே நான் எண்ணுகிறேன், மகிழ்வுடனே நான் சுமப்பேன்,
என்னில் அதன்வேலை நிற்கும் வரை நான் முழுதும்
உம்முடைய ஓர் அங்கமாக மாறிவிட்ட பின்பும்தானே,
எனக்கான சிலுவை மிகப் பாரமாகத் தோன்றுகையில்
எனக்கெனவே நீர் ஒதுக்கிவைத்த கிரீடந்தனை
நோக்கிப்பார்ப்பேன் விசுவாசத்திலே,
மகிழ்ச்சியின் கிரீடம், நீதியின் கிரீடம்,
அழிவிலா கிரீடம், நான் அடைய ஏங்கும்
கிரீடமதை பற்றிக்கொள்வேன் !

R 5920

பட்டுப்போன அத்திமரத்திலிருந்து கற்கவேண்டியவை LESSON OF THE BLIGHTED FIG TREE

திறவுகோல் வசனம் : “இயேசு அவர்களை நோக்கி:
தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள் என்றார்”
- மாற்கு 11:22.

இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும், இராஜ்யத்தின்
சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க பெத்தானியாவிலிருந்து
எருசலேமுக்குச் செல்லும் சாலையை
கடந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் செல்லும் வழியில் ஒரு
அத்திமரத்தைக் கண்டனர். நம் கர்த்தர்
பசியாயிருந்தபடியால், அத்திமரத்தில் கனிகளைத்தேடி
அதனருகில் சென்றார். அத்திப்பழக்காலம் இன்னும்
கடந்துபோகாதிருந்தது. ஆனால் அந்த மரம்
கனியற்றிருப்பதை அவர் கண்டார். உடனே அந்த மரத்தைப்
பார்த்து, “இதுமுதல் ஒருக்காலும் ஒருவனும் உன்னிடத்தில்
கனியைப் பூசியாதிருக்கக்கூடவன்” என்றார். அடுத்தநாளில்
இயேசுவின் சீஷர்கள் அவ்வழியாய்ப் போகும்போது, அந்த
அத்திமரம் வேரோடே பட்டுப்போயிருக்கிறதை கண்டார்கள்.
“பேதுரு நினைவுகூர்ந்து; ரபீ, நீர் சபித்த அத்திமரம்
பட்டுப்போயிற்று என்றான்”. இயேசு அவர்களுக்குப்
பதிலுரையாக, “தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள்”
என்றார்(மாற்கு 11:13,14; 20-22). அந்த மரத்தை
பட்டுப்போகச் செய்தது தாம் மட்டுமல்ல, பரலோகப்பிதா
தான் செய்த செயலுக்கு பக்கபலமாக இருக்கிறார் என்ற
உண்மையை புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களது
கவனத்தை ஈர்த்தார். பிதாவை கணப்படுத்துவதையே அவர்
எப்பொழுதும்

தம் இயல்பாகக் கொண்டிருந்தார். தேவனுடைய விரலாக மட்டுமே அவர் செயலாற்றினார்.

“நான் நிறைவேற்றும்படிக்குப் பிதாவானவர் எனக்குக் கற்பித்ததும், நான் செய்துவருகிறதமான கிரியைகளே பிதா என்னை அனுப்பினார் என்று என்னைக் குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறது”

“நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை. என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார்” – யோவா 5:36; 14:10.

இயேசுவின் அற்புதக் கிரியைகளுக்கான நிஜமான நோக்கம்

தற்காலத்தைப்போலவே, அக்காலத்திலிருந்த சில ஜனங்கள், தீங்கு விளைவிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தனர். அதைப்போன்றே இயேசுவும் அப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களைப் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று எண்ணினார். தேவனுடைய செயல்களையே எப்பொழுதும் செய்ததாக கூறி, தம் சீஷர்களுடைய சிந்தையை நேராய் வழிநடத்தி, சாத்தானிடமிருந்து தமது வல்லமையை அவர்களுக்கு வேறுபடுத்திக் காண்பித்தார். அந்த மரம் கனி தராததை தேவன் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று சிலர் வியப்படைந்திருப்பார். ஆனால் இயேசுவோ சாதாரண மனிதரல்ல. அவரது ஜீவியம் நமக்கு முன்மாதிரியாக இருப்பது, நாம் வழியருகே கனியற்ற மரமாக தோற்றமளித்து, “இதுமுதல் ஒருக்காலும் ஒருவனும் உன்னிடத்தில் கனியைப் புசியாதிருக்கக்கூடவன்” என்று கூறுவதற்காக அல்ல. இந்த வழிமுறையை நாம் பின்பற்றுவோமானால், மரங்கள் மட்டுமல்ல மற்ற எல்லாவற்றிலும் குறை காண்பவர்களாக இருப்போம். ஆனால் நம் கர்த்தரோ தேவனால் விசேஷித்தவிதமாக அனுப்பப்பட்டவர். அவர் எங்கு சென்றாலும் நன்மை செய்வதையே பழக்கமாக கொண்டவர். அவர் ஜனங்களை குணப்படுத்தியும், போதித்தும், பலமான நோக்கமுள்ள பாடங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தும் வந்தார்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான விசுவாசத்தில் அவர்களுக்குள் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பாக, இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று அவரைக் குறித்து முழுமையாக நிச்சயமடைந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதங்களைப்பெற தயாராகுமுன், இந்த விசுவாசத்தில் அவர்கள் நிலைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இதன்பொருட்டு, நம் கர்த்தர் தம் பின்னடியார்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடும், மேசியத்துவத்தை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டும், வருங்காலத்தில் உலகின் ஜனங்களுக்கான பணிகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காகவும் கர்த்தரது பணிகள் கண்ணுக்குத்தெரியும் வகையில் பெரும்பாலும் வெளியரங்கமாக அமைந்திருந்தது. தண்ணீரை திராட்ச ரசமாக்கும் அற்புதத்தில் இது எழுதப்பட்டுள்ளது;

“இயேசு இந்த முதலாம் அற்புதத்தைக் கலிலேயாவிலுள்ள கானா ஊரிலே செய்து, தம்முடைய(வரவிருக்கும்)

மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்; அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்” – யோவா 2:11.

ஜென்ம சபாவமுள்ள மனுஷன் தேவனுடைய ஆழங்களை காணமாட்டான், ஏனெனில் அவைகள் ஆவியின்படி நிதானிக்கப்படவேண்டியவைகள்(1கொரிந் 2:14). ஆகவேதான், இப்படிப்பட்ட வெளிப்படையான ஆதாரங்களின் தன்மையிலான போதனை, இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு அவசியமாயிருந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் ஜென்ம சபாவமுள்ள மனுஷராயிருந்தனர். மேசியா என்று அவர்கள் அவரை அங்கீகரித்தபோதிலும், ஆரம்பத்தில் இதை தெளிவாக புரிந்துகொள்வது கூடாததாய் இருந்தது. ஒரு சமயத்தில் இயேசு அவர்களிடத்தில் வினவியதாவது; “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்” சீமோன் பேதுரு அதற்கு பதிலுரையாக; “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்றார். இயேசு அவரைநோக்கி: யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ பாக்கியவான்; மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்” என்றார்(மத் 16:15-17). இதுவே இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு கற்பித்த மேன்மையான வழிமுறையாய் இருந்தது.

அத்திமரத்தைக் குறித்தும், பிணியாளிகளை குணமாக்கிய அற்புதங்களையும், மரித்தோரை எழுப்பினதும், அசுத்தஆவிகளை துரத்தினதும், ஆயிரக்கணக்கானோர்க்கு போஜனம் அளித்ததும் அவ்வாறே கவனிக்கப்படவேண்டும். சில குறிப்பிட்ட நபர்கள் அந்நேரத்தில் சரீர ரீதியாக குணமானதும், இரவுமுழுவதும் தங்கியிருந்த திரளான ஜனங்கள் பசியோடு செல்லக்கூடாது என்பதும், அறிவற்ற மரத்தின்மேல் தெய்வீக அதிருப்தி அடைந்ததும் முக்கியமானவைகள் அல்ல. ஆனால் இவைகளின் மூலம் சீஷர்கள் தேவையான பாடங்களை கற்பதும், தங்கள் நிமித்தமாக கர்த்தருடைய வல்லமை செயல்படுவதை காண்பதும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. கர்த்தர் தங்கள் அருகிலிருந்து வழிகாட்டி பாதுகாக்கிறார், இதனால் திரளான நம்பிக்கையை அவரிடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்ற புரிந்துகொள்ளுதலை தந்தது. அவ்வாறே அவரது குழந்தைகளாகிய நம்மீதும் நம் பரலோகப்பிதாவின் அன்பும் அக்கறையும் நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நாம் அடையவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அவரது ராஜ்யத்தின் ஆளுகையின்போது வரவிருக்கும் நம் கர்த்தரின் மகிமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கவேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

அத்திமரம் ஒரு அடையாளம்

அத்திமரத்தைக் குறித்து மற்றுமொரு கருத்து உள்ளது. யூத தேசத்தை குறிக்கிறதாயும் அத்திமரம் இருப்பதை நாம் நம்புகிறோம். தேவனது அத்திமரமாக இந்த தேசம் உள்ளது. அந்த தேசம் கனிகொடுக்கும் என எதிர்பார்த்து ஏற்றவேளையில் தேவன் தம் குமாரனை அனுப்பினார். ஆனால் அவர் எதையும் கண்டடையவில்லை. அந்த மரம் கனியற்றதாய் இருந்தது. ஒரு சில உண்மையுள்ள நபர்களை அவர் கண்டடைந்தாரே தவிர, தேசமாக அல்ல. ஒரு தேசமாக எந்த கனியையும் அடையமுடியவில்லை.

யூததேசத்தின்மேல் கர்த்தருடைய சாபம் வந்து அது பட்டுப்போயிற்று. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எல்லா சிலாக்கியங்களையும் அனுகூலங்களையும் கொடுத்திருந்தும் முறையான கனிகளை கொடுக்கவில்லை. நம் கர்த்தராகிய இயேசு, தாம் சிலுவையில் மரிப்பதற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பாக, அவர்கள் வீடு பாழாக்கிவிடப்படும் என்று தீர்ப்பிட்டார், “இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்” – மத் 23:38,39; லூக் 13:34,35.

அந்நேரத்திலிருந்து துவங்கி, யூதர்கள் ஒரு தேசமாக, பட்டுப்போன மரம்போல் அழிக்கப்பட்டநிலையில் இருந்துவருகின்றனர். ஆனால் இந்தப்பட்டுப்போன அத்திமரம், ஒரு ஜீவனுள்ள மரமாக, ஒரு ஜீவனுள்ள தேசமாக மீண்டும் உயிர்பெறும் என்ற வாக்குத்தத்தம் உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் இரண்டத்தனையான தேவதயவிண்மை நிறைவேறினபின்பு தெய்வீக தயவுக்கு திரும்பவும் சீர்பொருந்தச் செய்யப்படுவர். (வேதாகம விளக்கவுரை தொகுதி 2, பக்கம் 217-230 ஆங்கிலத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க). இந்த இரட்டிப்பான தயவிண்மை நிறைவேறித் தீர்ந்தாயிற்று என்று நாம் நம்புகிறோம். இது தற்போது யூதர்களிடையே மாபெரும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, மாபெரும் சீயோன் இயக்கமாக வெளிப்பட்டிருப்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

ராஜ்யம் சமீபித்திருப்பதைக் குறித்தும், தம் இரண்டாம்வருகையின் காலத்தைக் குறித்தும் இயேசு பேசும்போது, “அத்திமரத்தினால் ஒரு உவமையைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதிலே இளங்கிளை தோன்றி துளிர்விடும்போது, வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்று என்று அறிவீர்கள். அப்படியே இவைகள் சம்பவிக்கிறதை நீங்கள் காணும்போது, அவர் சமீபமாய் வாசலருகே வந்திருக்கிறார் என்று அறியுங்கள்” – மாற்கு 13:28,29.

யூத தேசம் ஒரு நீண்ட பனிக்காலத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த தேசத்தின் இளவேனிற்பருவம் தற்போது சமீபித்திருக்கிறது. இந்த அத்திமரம் துளிர்விடுவதை நாம் ஏற்கனவே கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே பட்டுப்போன அத்திமரத்திலிருந்து பாடம் இந்த மணிவேளைக்கு மட்டுமல்ல, அவரது முதலாம் வருகையின் நேரம் துவக்கி, இன்றுவரை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் பாடமாக இருந்துவருகிறது.

R 5923

“நாம் மறவாதிருக்க நாடுவோம்” LEST WE FORGET

திறவு வசனம் : “யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும்,
பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள்;
பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத்
தரிசிப்பதில்லையே” – எபிரேயர் 12:14

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சமாதானம்
பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்ற கர்த்தருடைய

வார்த்தையை ஆலோசனையாக பெற்று, சமாதானத்தை நாடித் தேடுகிறவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் யுத்தம் செய்பவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த கட்டளையானது மேலேழுந்தவாரியாக பார்க்கும்பொழுது, புரியாத புதிராக தோன்றுகிறது. சமாதானமாயிருக்கும்படி புத்திமதி சொல்லப்பட்டிருக்கிற நமக்கு, யுத்தம்பண்ணுங்கள் என்றும் கூறப்படுவது விநோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆயினும் இந்த இரண்டு முரண்பாடுள்ள வாக்கியங்களும் ஒருவேளை இசைவாக காணப்படலாம். நாம் கர்த்தரிடத்திலும், அவர் நிமித்தமாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்போமானால், தேவனுக்கு எவையெல்லாம் முரண்பாடாக இருக்கிறதோ, அவைகள் நமக்கு எதிர்ப்பை கொண்டுவரும். நாம் ஜனங்களோடு போராடுவதில்லை, மாறாக நாம் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை தரப்பட்டுள்ளதிலிருந்தே எதிர்ப்பும் இருக்கும் என்ற உண்மையும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒருவர் நீதிநியாயத்தை செய்யவிரும்பி, அதற்காக தன்னால் இயன்ற அளவு சிறப்பாக பிரயோகித்து செய்தும், எப்படி எதிர்ப்பை சந்திக்கமுடியும்? நம் போதகரின் வாழ்வில் இப்படியே சம்பவித்தது. அவர் பரிபூரணராய் இருந்தபோதிலும் எதிர்ப்பை அடையப்பெற்றார். இதனைக்கண்டு நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். இம்மாதிரியான அனுபவங்களை அடையவேண்டும். தமக்கெதிராக தீமை செய்தவர்களிடம் இயேசு எச்சரிப்பை வெளிப்படுத்த என்ன செய்தார்? அவர் எல்லோருக்கும் நன்மைசெய்து, ஆசீர்வதிக்க வகைதேடினார். பிதாவினிடத்தில் அவர் காட்டின உண்மையும் நேர்மையும், பாவத்தையும் தவறுகளையும் கடிந்துகொள்ளும் அவசியத்தை அவருக்கு உணர்பண்ணினது. இந்த பாவத்தையும் தவறுகளையும் செய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்கு அவரது கடிந்துகொள்ளுதல் கடும் பகைமையையும் முரண்பாட்டையும் அவர்மேல் வருவித்தது. இந்த இருள் வெளிச்சத்தை பகைக்கிறது. ஏனென்றால் இருளை இது நிரந்தரமாகவே கண்டனம் செய்யும்.

ஆகவே, நாம் உலகஆவியின் எதிர்ப்புக்குள்ளாவதோடு, விழுந்துபோன நம் சொந்த மாம்சத்துக்கு எதிராயும், மாபெரும் எதிராளி மற்றும் அவனது படகைகொடு கொடுமான எதிர்ப்புக்கும் உள்ளாக நேரிடும். எப்போப்பட்ட வல்லமைகள் இவைகள்! அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, நம் வாழ்வின் ஒரு காலகட்டத்தில் உலகத்தின் எதிர்ப்பு, மாம்சத்தின் எதிர்ப்பு, சாத்தானின் எதிர்ப்பு என்பவைகளின் அர்த்தம் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இதன் அர்த்தங்கள் என்னவென்று நாம் கற்றுவருகிறோம். நம் மாபெரும் விரோதி தந்திரம் நிறைந்த பகையாளியாக இருக்கிறான். ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்தி, நம்மை கண்ணிவைத்து அதில் சிக்கவைக்கவும் வீழ்த்தவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கிறான். நம் பகைவர்கள் நமக்கெதிராக பகைமையும் முரண்பாடு அடையவும் வழிவகுக்கிறான். எல்லாவகையிலும் துன்பத்தையும் எதிர்ப்பையும் அடையும்படி தூண்டிவிடுகிறான். சாத்தான் தான் தவறான வழிமுறையை எடுத்திருப்பதில் திருப்தியடைகிறான் இதனால் அவன் முன்புபோலவே தற்போதும், நான் போதுமான அளவு

அடைந்திருக்கிறேன் என்று கூற தயாராயிருக்கிறான் என்று ஒருவர் நினைக்கக்கூடும். ஏன் இவ்வாறு அவன் கூறவில்லை? ஏனென்றால் அவன் தேவனுக்கு எதிரியாயிருந்து, நன்மையான யாவற்றிற்கும் எளிதில் இணங்காதவனாய் இருக்கிறான். பரிசுத்தமான யாவர்மேலும் அவன் தன் இருதயத்தை கடினப்படுத்திக் கொண்டதினால், தன்னை மாற்றிக்கொண்டு, நேரெதிரான வழிமுறையில் செல்லும்படி மனந்திரும்புதலுக்கேதுவாக அவனை புதுப்பிப்பது கூடாத காரியம்.

சாத்தானின் நடைமுறை நமக்கு எச்சரிப்பை ஏற்படுத்தட்டும்!

தேவனுக்கு உண்மையற்றவர்களாகும்படி சோதனை நெருக்கும்போது சிறிதளவிலேனும் எதிர்த்துநின்று அபாயம் நேரிடும் ஒவ்வொருமுறையும் கிருபாசனத்தண்டை நெருங்க துரிதப்படுவதன்மூலம், பாவத்தை அதன் துவக்கத்திலேயே மனஉறுதியோடும், தெளிந்த தீர்மானத்தோடும் எதிர்க்க, எப்போர்ப்பட்ட பொறுப்புணர்வோடுகூடிய எச்சரிக்கை இது! தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு எதிராகவே, விரோதியின் திட்டம் வடிவமைக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்வலகத்தின் நடைமுறைப்படி நடப்போரைக்காட்டிலும், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற தீர்மானித்திருக்கிற எல்லோரையும் ஸ்திரமாக எதிர்க்கிறான். ஏனெனில் இவ்வலகின் நடைமுறைப்படி நடப்போர் ஏற்கனவே அவனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கின்றனர். அவன் அவர்களை கண்ணியில் அகப்படுத்த அவர்கள் பின்னே ஓட முற்படுவதில்லை. வெளிச்சத்திற்குள் வராதபடி அவர்களை விலக்கிவைப்பதே அவன் செய்ய வேண்டியது—2கொரிந் 4:4.

மனிதரது இருதயங்களில் மகிமையின் வெளிச்சமாகிய தேவனுடைய நன்மை பிரகாசிக்க சாத்தான் விரும்புவதில்லை. சத்திய வெளிச்சம் எங்கெல்லாம் செல்கிறதோ அது மறுரூபப்படுத்துதலை கொண்டுவரும். நம் இருதயங்களில் சத்தியம் ஒளிர்ந்தவுடன் ஆணாகிலும் பெண்ணாகிலும் மாறுதலுக்குட்படுவர். இந்த மாற்றமடைதல் அன்றாடம் நிகழ்கிறது. சாத்தான் இதைக் காணும்போது, தன் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த ஒருவன், விலகி ஓடுவதைக்கண்டு, மீண்டும் அவனைச்சுற்றிலும் தன் வலையைப் பின்னுகிறான். அவனை தன் வல்லமையால் குருடாக்குவதற்கு கடுமீ முயற்சி செய்கிறான். ஒரு ஈ தப்பிக்க போராடும்போது, எட்டுக்கால்பூச்சி தன்னைச்சுற்றிலும் உள்ள வலையை பலப்படுத்த துரிதமாய் செயல்படும். அந்தகண்ணியிலிருந்து ஈ தப்பிக்குமேயானால், எட்டுக்கால்பூச்சி மீண்டும் அதனை தன்பொறியில் சிக்கவைக்க முயற்சிக்கும்.

ஆனால் நாம் உள்ளேயும் புறம்பேயும் போராடவேண்டிய தவிர்க்கமுடியாத இந்த எதிராளிகளைத்தவிர, நாம் எந்தளவு நம் போதகரோடு நெருக்கமாயிருக்கிறோமோ, அந்தளவு பூரண பாதுகாப்பாய் இருப்போம். நமக்கெதிராக இருக்கின்ற எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும், நம் சார்பாக இருக்கிறவர் பெரியவர், பலமுள்ளவர். நம் பரலோக நண்பரின் குணாதிசயத்தை ஓரளவு கற்றிருக்கிறோம். தேவன் ஒரு உன்னத ஜீவி

என்றும், தம்மை ஆராதிக்க விரும்புகிறார் என்றும் கண்டிருந்தோம். ஆனால் தற்போது எந்தளவு அவர் நீதியுள்ளவர் என்றும், எவ்வளவு ஞானமுள்ளவர் என்றும், எவ்வளவு அன்பும் நேர்த்தியுமானவர் என்றும் அதிகதிகமாக கண்டறிந்து வருகிறோம். அவரது மகிமையுள்ள குணாதிசயத்தை வியந்து போற்றும் நிலைக்கு நாம்வந்தவுடன், அவரைப்போல் ஆகவேண்டும் என்ற பேராவல் நம்முள் எழுச்சியூட்டுகிறது. மேலும் நாம் பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவின் சாயலுக்கொப்பாக வேண்டுமென்று வேதாகமம் கட்டளையிடுகிறதை நாம் காண்கிறோம். இயேசு பிதாவின் சாயலைப் பெற்றிருந்ததுபோலவே, நாமும் தேவனுடைய நேச குமாரனது சாயலை அடையவேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல நீங்கள் எங்களைப் பின்பற்றுவோராகுங்கள் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

சுயமே நமது விசேஷித்த யுத்தக்களம்

உலகில் நாம் தற்பொழுது தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாய் இருந்து, பாவத்துக்கும் தீமைக்கும் எதிராக விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி வருகிறோம். குறிப்பாக நம்முள்ளேயே இப்போராட்டம் நடைபெறுகிறது. உலகத்தின் அசுத்தங்களை சுத்தப்படுத்த நாம் ஒருபோதும் பணிக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட அறிவுரைகளை வேதாகமம் நமக்குத் தரவில்லை. நாம் ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கும்போது இந்த வேலையை படிப்படியாக செய்வதற்கு கர்த்தர் நம்மை உபயோகப்படுத்துவார். தற்போது நம் சொந்த மாம்சத்திலேயே காண்கிற தீமைகளை முழுமையாக அகற்றமுடியாது. ஆகவே நம் அழிவுக்குரிய சார்புகளில் வேருன்றியிருக்கிற நம் பாவத்துக்கெதிராக நம் சக்திகளை திசைதிருப்புவது அவசியம். நாம் பிறருக்கு பிரசங்கிக்கும்போது, இதற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி பயிற்சி செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் புறம்பாக்கப்பட நேரிடும். எப்போர்ப்பட்ட கருத்து இது! தேவனைக்குறித்தும் அவரது அன்பு வல்லமை மற்றும் கிறிஸ்துவக்குள்ளான இரட்சிப்பு இவற்றையெல்லாம் மற்றவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தபோதிலும், நாம் இந்த மகிமையின் இரட்சிப்பிலிருந்து புறம்பாக்கப்பட நேரிடலாம்.

புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் ஆபத்தை எதிர்நோக்கி மிகவும் ஐக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும், தொடர்ந்து வளர்ச்சியடையவேண்டும், மாம்சத்தை ஜெயங்கொள்ள வல்லமையில் பெருகவேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் நாம் பாதுகாப்புடன் இருப்போம். நமது விசேஷித்த யுத்தக்களம் சுயமே. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் போராடும் தன்மையை இயல்பாகவே பெருமளவில் அடைந்திருக்கின்றனர். இது சரியான வழிமுறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, திசைதிருப்பப்படுமானால் இது ஒரு நல்ல பண்பாக உருவெடுக்கும். போராடும் குணம் அத்தியாவசியமானது, இல்லாவிடில் நாம் ஒருபோதும் ஜெயங்கொள்ளமுடியாது. ஆனால் நாம் சகோதரர்களோடு சண்டை பண்ணாதபடிக்கு நம்மைநாமே அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் நாம் சாத்தானோடு தனித்து போராடும்படி முயற்சி செய்யக்கூடாது. நாம் அவனுக்கு நிகரானவர் அல்ல. ஆனால் நாம் அவனை எதிர்க்க

வேண்டும். கர்த்தர் வெகுசீக்கிரம் அவனைப்பிடித்து, ஆயிரமாண்டுகள் கட்டிவைப்பார். விரோதியானவன் தன் கிரியைகளை செய்யமுடியாதபடிக்கு கர்த்தர் அவனை ஜெயங்கொள்வார். ஆனால் இந்தப்பணி முழுமையாக நிறைவேறுவதற்கு ஆயிரமாண்டுகள் முழுவதும் தேவைப்படுகிறது. நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்போதே சாத்தானையும் அல்லது அவனது கிரியைகளையும் அழித்துவிடமுடியும் என நாம் எதிர்பார்த்தல்கூடாது. இது நம்முடைய வேலையல்ல. பகையாளி நம்மை தொடர்படிக்கு நம்மைக் காத்துக்கொள்ள, ஆதாமின் விழுந்துபோன சந்ததியார் பெற்றுள்ள இந்த சரீரத்தை அடக்கி கீழ்ப்படுத்தவேண்டும் என்பதே நம்மை ஜெயங்கொள்வதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய வேலையாக கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிறார் – 1யோவா 5:18.

பாவத்தின்மேல் நாட்டம் கொள்ளும் மனப்போக்கை இயல்பாகவே நாம் அனைவரும் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே நாம் மாம்சத்தின் விருப்பங்களையும் மாம்சத்தின் இயல்புகளையும் ஜெயங்கொள்வது அவசியமானது. இவை அனைத்துமே ஆவிக் கெதிராக போர்செய்கின்றன. கர்த்தரிடத்தில் சரணாகதி அடைந்த அத்தருணத்திலிருந்து நாம் பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, புதுசிருஷ்டிகளானோம். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. நாம் இனி ஆதாமின் குடும்பமாகிய பழைய குடும்பத்திற்கு உரியவர்களல்ல.

நாம் முழுமையாக புதிய சிருஷ்டிகளாயிருக்கிறோம். நாம் மரணத்திலிருந்து நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். ஆதாமுக்குள்ளான மரண சாபத்திலிருந்து நீங்கி, கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக புதிதான ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். இனி தேவபுத்திரர்களாக நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்பதைப் பொறுத்தே இந்த புதிய ஜீவன் நம்முள் வளர்ச்சியடைவது அடங்கியுள்ளது. பழைய ஜீவியத்தை சார்ந்ததாயுள்ள எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதில் கர்த்தரிடத்தில் உண்மையை நாம் காண்பிக்கவேண்டும்.

வேத வசனங்களிலிருந்து திடப்படுத்துதல்கள் வரும்

நாம் நினைக்கிறபடி எக்காரியத்தையும் முழுமையாக செய்ய நம் ஒருவராலும் கூடாது. சுவாவத்தின்படி சிலர் அதிகமாகவும் சிலர் குறைவாகவும் வீழ்ச்சிக்குட்பட்டிருக்கிறோம். நாம் முழுமையாக வெற்றி காண்கிறோம் என்று நாம் எண்ணுவோமானால், நமது சொந்த குறைபாடுகளால் சிறிதளவோ, அதிகமாகவோ குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் பூரணமாக செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆனால் அது நம்மால் கூடாது. ஆனால் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவதன் மூலம் நம்மால் முடிந்தளவு சிறப்பாக செய்ய தீர்மானித்திருப்பதை கர்த்தருக்கு நிரூபிக்கிறோம். சிறுமுயற்சி எடுப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல, மாறாக நம் முழு பலத்தையும் பிரயோகிக்கவேண்டும். இந்த பலம் கர்த்தரது கிருபையின்மூலம் நமக்கு கூடுதலாகத் தரப்படும். அவ்வாறு பிரயோகித்தோமானால் சிறப்பாக செய்வதில் குறைவுபட்டாலும், நிச்சயமாக அவரது குமாரனாகிய “இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களிலிருந்தும் நம்மை சுத்திகரிக்கும்”.

இவ்வாறாக நாம் “கறைதிறையின்றி அல்லது சுருக்கமின்றி அல்லது அதற்கொத்த குறைபாடுகளின்றி ஓடுகிறவர்களாயிருப்போம். இவ்வாறு செய்வதினால், நாம் எப்பொழுதுமே எவ்வித கறைதிறை அல்லது சுருக்கமின்றி நம்மை விலக்கிக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பொருளாகாது. ஏனெனில் அவ்வாறு நம்மை விலக்கிக் காத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் நமக்காக பாடுபட்ட இரட்சகரது இரத்தத்தின் புண்ணியங்கள் மூலம் நாம் அவரிடத்தில் சேர்வதே தேவனுடைய அற்புத ஏற்பாடாக உள்ளது. நமது மகிமை வாய்ந்த திருமண ஆடையை கறை திரையினால் களங்கப்படுத்த அனுமதிக்க அவசியமில்லை. நாம் பிதாவின் குடும்பத்திற்குள் முதன்முதலாக வந்தபோது, நம் கடந்த காலப் பாவங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட, நாம் கர்த்தரது புண்ணியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் நாம் பெற்றிருக்கிற தற்போதைய பாவங்களும் பலவீனங்களும் கழுவப்படுவதற்கும் இரத்தம் அவசியமாயுள்ளது. இப்படியாக, கர்த்தர் நம் தேவைக்கென்று ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். பிதாவைக்குறித்த அன்பையும் நம் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பற்றிய அறிவையும் அடையப்பெற்று, நாம் பரலோக கிருபாசனத்தண்டைக்கு தையியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் சேரக்கடவோம்.

எல்லா பூமிக்குரிய அசுத்தங்களிலிருந்தும் தொடர்ச்சியாக சுத்திகரிக்கப்பட கர்த்தரிடத்தில் சேருதல் தவறான நம்பிக்கை கொண்டது என சிலர் கருதக்கூடும். ஆனால் அப்போஸ்தலர் இதற்கு முரண்பாடான கருத்து கொடுப்பதன்மூலம் நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். மன்னிப்பு பெற கர்த்தரிடத்தில் சேருவதற்கு, தேவவசனம் தரும் உற்சாகம் நமக்கு அவசியமாய் உள்ளது. “கிருபாசனத்தண்டை அடிக்கடி சேராதே” என்று மாம்சம் கூறுகிறது. நாம் முதலாவதாக தவறு செய்தபோது, கர்த்தரிடத்தில் அதைக்கொண்டு செல்வதோடு ஒப்பிடுகையில், அப்போது எளிதாக இருந்தது. அதிக கடினம் அல்லது எவ்வித கஷ்டமும் நேரிடாதபடி நாம் வந்தோம். நம் மீறுதல்கள் மனப்பூர்வமாக செய்தவையல்ல என்று நாம் கர்த்தரிடத்தில் கூறி, இருந்தபோதிலும் செய்த தவறுக்கு அவரிடம் மன்னிப்பை கேட்டோம். அதன்காரணமாக, அவரது மன்னிப்பையும் உணர்ந்துகொண்டோம். ஆனால் இரண்டாம்முறை அவ்வாறு செய்வது எளிதாக இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் பாவம் செய்யும்பொழுது அவரிடத்தில் அடிக்கடி சேருவது அதிக கடினமாகிவிட்டது. (முதலாவதாக நாம் அதிக கவனமாக இருக்க முயற்சிசெய்வதாக அவரிடத்தில் கூறினோம். ஆயினும் நாம் புரிந்துவைத்திருக்கிற நிலைப்பாட்டை அடையாதபடி தொடர்ச்சியாக ஒருவேளை குறைவுபட்டிருக்கலாம். இதன் காரணமாக, இவ்விஷயத்தில் தேவனிடத்தில் அணுகக்கூடாது என்று நாம் தீமையின் பிடிக்கு ஆட்பட்ட நேர்ந்திருக்கலாம்.

வேத இரக்கத்தை ஒருக்காலும் முன் அனுமானியாதே :-

நமக்கு உதவி நேரிடும் ஒவ்வொரு முறையும் இரக்கத்தையும் கிருபையையும் பெற தொடர்ச்சியாக அவரை அணுகி, நம்மை பலப்படுத்தும் வாக்குத்தத்தங்களால் நாம் சிந்தையில் புத்துணர்வு அடைவது நம் அனைவருக்கும்

அவசியமானது. இவ்வாறாக, வருங்காலத்தின் இடையூறுகளை மேற்கொள்வதற்கு பலப்படுத்தப்படுகிறோம். ஆயினும் நாம் நம் வார்த்தைகளிலும் சிந்தனைகளிலும் செயல்களிலும் ஓரளவு அலட்சியமாயிருந்து, கர்த்தருடைய இரக்கத்தை முன் அனுமானிக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட ஆவியை எவ்வகையிலும் கர்த்தர் காண்பாராகில், நம்மை மன்னிக்கத் தயாராயிருக்கவோ, நமக்கு தயவளித்து சீர்பொருந்தச்செய்யவோ மாட்டார். தம் மன்னிப்பின் நிச்சயத்தை அவர் கொடாமல் நிறுத்திவைப்பார். நாம் அவரது அன்பையும் ஆசீர்வாதத்தின் உணர்வையும் உணராமலேயே, மீண்டும் மீண்டும் அவர் சமூகத்திற்கு முன்பாக வந்து நிற்கும்படி நேரிடும். இவ்வாறாக மற்றொரு முறை கைவிடப்பட்டவர்களாக நிற்காதபடிக்கு, இது நம்மை அதிக விழிப்புடன் இருக்கச்செய்யும்.

கர்த்தர் முன்பாக தங்களது கணக்கை சுத்தமாக வைக்கத் தவறுபவர்களது நிலைமை மிகவும் துயரமானதாகும். முதலாவது அல்லது இரண்டாவது குற்றம் செய்தபிறகு, இவர்கள் தங்களுக்குள்ளாக கூறிக்கொள்வதாவது; “கர்த்தரிடத்தில் மீண்டும் செல்ல என்னால் முடியாது, நான் உறங்கப்போகிறேன், அதை மறந்துவிடுவேன்”. அடுத்தநாள் காலை அவர்கள் எழுந்திருக்கும்போது தேவனுக்கு இசைவாயிராதபடி எழுந்திருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் “என்னால் இதற்கு உதவ முடியாது” என்று எண்ணுவார்கள். எல்லாரும் கர்த்தரோடு நீதியாயில்லை என்ற எண்ணம் இரவில் மீண்டும் வரும். “இன்றையநாளில் ஏராளமான கஷ்டங்களையும், அதிக தோல்விகளையும் நான் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனாலும் என்னால் தேவனை அணுக முடியாது. இது எந்த பயனும் அளிக்காது” என்று அவர்கள் எண்ணுவார்கள். இதனால் விரிசல் அதிகமாகும். கர்த்தருடைய மாபெரும் இரக்கத்தை அவர்கள் மறந்தார்கள். மேலும், “தகப்பன் தன் குமாரர்களுக்கு இரங்குவதுபோல, கர்த்தர் தமக்கு அஞ்சுவவர்கள்மேல் இரங்குகிறார்; ஏனெனில் நாம் மண் என்று அவர் நினைவுகூருகிறார்” என்று அவர் கூறியிருந்ததையும் மறந்தார்கள்.

அபாயத்தின் உச்சநிலையை உள்ளடக்கின ஒரு தவறான நடைமுறை இதுவாகும். கர்த்தருடனான நம் கணக்கை ஒவ்வொருநாளும் நாம் சரிசெய்யவேண்டும். மாம்சத்தில் நாம் இனி ஒருபோதும் எழுந்திருக்காதவர்கள்—போல், நாம் செய்ய விரும்பினதிலிருந்து ஒவ்வொரு இரவும் ஓய்வு பெறவேண்டும். அடுத்தநாள் காலையில் எழுந்திருக்குமுன், “மற்றவர்களுக்கு உதவிகரமாக, எப்படி இன்று கர்த்தரை பிரியப்படுத்துவது என்றும், விசேஷித்தவிதமாக, எப்படி என்னை ஜெயங்கொள்வது? என்பதுமே நமது சிந்தனையாக இருக்கவேண்டும். சிலர் உதவிதேவைப்படும் ஒவ்வொருமுறையும் அளிக்கப்படும் கிருபையின் ஆதாயத்தைப் பெறத்தவறி, கர்த்தரைவிட்டு வெகுதூரம்விலகி படிப்படியாக தங்களை ஜெயங்கொள்ளுதலையும், கர்த்தருக்குப் பிரியமானவைகளை செய்வதையும் குறித்த சிந்தனை

அரிதாக மாறுகிறது. அவர்களிடத்தில் தேவபக்தியின் உணர்வு உள்ளது, ஆனால் அவரை நேசிப்பதில்லை. அவர் அவர்களிடத்தில் நெருக்கமாயில்லை என்பதை அவர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். சரியான வழியை அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும், அதில் நடக்க தங்களால் முடியாது என்று உணர்கின்றனர். தங்களது நீதியின் ஆடையில் கறைபடிந்திருப்பதை புரிந்திருந்தாலும், தங்களுக்குப் பின்னால் பல கருத்துக்களை ஒளித்துக்கொள்ள முயல்கிறார்கள். இந்நடைமுறை தொடருமேயானால் அது எங்குபோய் முடியும்?

இக்காரியங்கள் நமக்குப்பின்னால் எறிந்துபோடக்கூடாதவைகள். கர்த்தரால் மன்னிக்கப்பட்ட காரியங்களை நமக்குப்பின்னால் எறிந்துபோடவேண்டும். ஆனால் நாம் இன்னும் மன்னிப்பு கேட்காத காரியங்கள், தீர்வுகாணப்படும்வரை நமக்கு துன்பம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும். நாம் கர்த்தருக்கு வேதனை வருவிக்கக்கூடியவற்றை செய்திருப்பதை உணர்வோமானால், கர்த்தரை மாலைவேளையில் தொடர்பு கொள்ளும்வரை காத்திருப்பது நன்மை பயக்காது. நமது பிரத்யேக அறைக்குள் நாம் போகமுடியுமென்றால், நாம் அவ்வாறே செய்யவேண்டும். அல்லாவிடில், நமது கண்களை ஒருவினாடிமுடி, நம் இரட்சகரின் புண்ணியங்கள்மூலம் நம் பரலோகப்பிதாவிடம் தொடர்புகொள்ளவேண்டும். கர்த்தரோடு இடைவிடாது தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, நம் நடவடிக்கைகள், நம் தவறுகள், மனதார செய்யப்படாத மீறுதல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி கூறவேண்டும். ஒருவேளை நாம் அறிந்திராதவகையில், நம்மால் அநேக மீறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தைக்கொண்டு, அனுதினமும் நம் வஸ்திரங்களை சுத்தமும் வெண்மையுமாய் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அலட்சியப்போக்கு உடையோர் ராஜ்யத்துக்கு தகுதியற்றோர்

தங்கள் நீதியின் ஆடைகளை கறைப்படுத்திக் கொண்டு, அதை சுத்திகரிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிட்டவர்கள், தேவராஜ்யத்துக்கு தகுதியற்றோர். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி தங்கள் நீதியின் வஸ்திரத்தில் கறை திரையற்றவர்களும் அல்லது மற்ற எந்த குறைபாடுமின்றி உருவானவர்களாக இருப்பார்கள். இந்த வகுப்பாரை குற்றமற்றவர்களும் மாசற்றவர்களும் இயேசு பிதாவின் முன்பாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார். அவர்கள் கறையற்றவர்களாக பூரணமாக நடக்கவில்லை. ஆயினும், கர்த்தரிடத்தில் அடிக்கடிசென்று தங்கள் வஸ்திரங்களை கறையற்றதாக கவனமாக காத்துக்கொண்டனர். தங்களை வழிவிலக்கும் எவற்றையும் அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. இதுவே மணவாட்டி வகுப்பாரின் ஆவியாகும். பிரியமான நண்பர்களே, நாம் ஒவ்வொருவரும் அந்த வகுப்பாராகும்படி விரும்பவேண்டும். நம் கர்த்தரோடு நாம் அந்த நிலைமையில் நிற்பதில் நிச்சயமற்ற தன்மையை நம்மில் யாரேனும் தற்போது பெற்றிருந்தால், தூரிதமாக அவரிடத்தில் சேர்ந்து, நம் நேச மீட்பரும், பரிந்து பேசுபவருமானவரிடத்தில் நம் கணக்கை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். காத்திருக்காமல் உடனடியாக அவரிடம் செல்வோமாக!

வெளிப்படுத்தல் 7:3,4 மற்றும் 14:1-5 வசனங்களில் உண்மையுள்ள வகுப்பார் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

பிதாவின் நாமம் தங்கள் நெற்றியில் தரித்த 1,44,000பேர் இவர்களே. மற்றவர்கள் யாவரும் பாடக்கூடாததும், 1,44,000பேர் மட்டுமே பாடக்கூடிய புதிய பாட்டை பாடினர். அவர்களோடே கூட நாமம் இருக்க ஏக்கமாயிருக்கிறோம். இதைத் தவிர்த்து வேறு எந்த இடத்தையும் அடைய எண்ணக்கூடாது. தேவன் நமக்கு பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுத்தபிறகு, நாம் வெற்றிபெறுவது அல்லது தோல்வியடைவது -இவைகளின் முடிவு நம் சொந்த கரங்களிலேயே உள்ளது. நாம் இராஜ்யத்தை அடையத் தவறினோமானால் அது நமது சொந்த பிழையினிமித்தமே ஆகும். கர்த்தர்மேல் பழி சுமத்தும்படி அவரிடத்தில் குறையேதுமில்லை. ஏனெனில் நம் தொடர்ச்சியான சுத்திகரிப்புக்கென்று அனுதினமும் அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இவ்வழியில் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும்போதும் அவரது கிருபை நமக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நமது சிறந்த ஆற்றலுக்கேற்ப அவரிடத்தில் நம்பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களாயிருந்தால், அவரது அன்பு நிறைந்த பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகள் நமக்கு தொடர்ச்சியாக அருளப்படும்.

மற்றவகுப்பார் தங்கள் நீதியின் வஸ்திரங்களில் கறைகளை அதிகமாக குவித்துக்கொள்ள அனுமதிப்பதால், இவர்கள், “ஒருவனும் எண்ணக்கூடாததுமான திரளான கூட்டமாகிய ஜனங்கள்(வெளி 7:9). அதாவது, இவர்கள் மணவாட்டி வகுப்பாராகும்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களோ அல்லது முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கைக்குரியவர்களோ அல்லர். இவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நீதியின் ஆடையை கறைகளாலும், அழுக்கு படியச்செய்தும் இருந்ததால், மகாஉபத்திரவத்தின் மூலமாக ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் தோய்த்து தங்கள் வஸ்திரங்களை வெளுக்கவேண்டும். இவர்கள், பின்பு, சிங்காசனத்தின் முன்பாக நின்று, தேவனுக்கு அவரது ஆலயத்தில் இரவும் பகலும் சேவிப்பார்கள். மணவாட்டி வகுப்பாரோ ஆலயமாக இருப்பார்கள், அல்லது மற்றுமொரு உருவகமாக கூறுவோமாகில், இவர்கள் தங்கள் கர்த்தரும் மணவாளனுமாகிய மேசியாவின் சிம்மாசனத்தின்மேல் அவரோடுகூட உட்காருவார்கள். இந்த வேறுபட்ட உருவக காட்சிகள், வேறுபட்ட நிலைமைகளாகிய மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களது பணியையும், மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட ஸ்தானத்தையும், இவர்கள் கிரீடம் அணிந்திருப்பவர்களாகவும், மற்றவர்களோ குருத்தோலைகளை மட்டுமே பிடித்திருப்பதாகவும் பேசப்பட்டிருப்பது இறுதிவெற்றியை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.

நம் அன்பின் பரலோகப்பிதா, போதுமான வைராக்கியத்திலும் விசுவாசத்திலும் குறைவுபட்டு, “பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளை இழந்தவர்கள் பேரிலும் இரக்கம்காண்பித்து அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளதற்கு நம் எத்தனை மகிழ்ச்சியுடையோராய் இருக்கவேண்டும்! “புத்தியில்லாத கன்னிகைகள்” ஆகிய இவர்கள், எல்லாவற்றையும் இழக்காமல், ஆத்தம வருத்தத்தினாலும் கண்ணீரினாலும் கர்த்தரிடத்தில் முழுமையாகத் திரும்பி வந்ததற்காக நாம்

சந்தோஷப்படுகிறோம். அவர்கள் மரணத்தில் தங்கள் ஜீவியத்தை நிறைவுசெய்வார்கள். அவர்களது மாம்சம் வலுக்கட்டாயத்தின்பேரில் அழிவுக்குள்ளாகப்படும். அவர்கள் மனப்பூர்வமாக பலியின் உடன்படிக்கை செய்தபோதிலும், அதை நிறைவேற்றத் தவறினர். கர்த்தரையும், நீதியையும் நேசித்தார்கள், ஆயினும் உண்மையிலும் விசுவாசத்திலும் போதுமான அளவு முழுமையை காண்பிக்கவில்லை. இதன் காரணமாகவே கடும் உபத்திரவத்துக்கு உட்படுத்தப்பட நேரிட்டது. இதனால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாளில் இவர்களது ஆவி இரட்சிப்படையும்.

உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க ஊக்கமளிக்கும் புத்திமதி

திரள்கூட்டத்து வகுப்பாராகும்படி ஒருவரும் தேவனால் அழைக்கப்படவில்லை. “ஒரே நம்பிக்கையின் அழைப்புக்கென்றே நாம் அனைவரும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்”. ஆகவே பிரியமான சகோதர சகோதரிகளே, நாம் கர்த்தரோடு அனுதினமும் சுத்த மனதோடு நடக்கக்கூடவோம். நம் வஸ்திரங்களை கறைகளின்றி காத்துக்கொள்வோமாக. வஸ்திரங்களில் மேலுள்ள கறையை நீக்குவதைக்காட்டிலும் அதன்மேல் கறைபடியச்செய்வது வெகுசலபம். மேலும், முன்பே படிந்த கறையைக் காட்டிலும், புதிதாக சேரும் ஒவ்வொரு கறையையும் அகற்றுவது கடினமாயிருக்கும். அலட்சியத்தின் முடிவே கறைபடிதல் என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். “என் நீதியின்வஸ்திரத்தை எப்பொழுதும் கறைபடியாமல் காத்துக்கொள்வது என்னால் கூடாதகரியம்” என்று நீங்கள் கூறலாம். ஆனால் கர்த்தர் ஒரு வழியை ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார்; கறைகளை சுத்திகரிக்கும்படி நான் ஊக்கமாக விண்ணப்பிக்கும்போது, கர்த்தர் ஒரு வழியை ஏற்பாடு செய்கிறார், இதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்”.

இவ்வகையான ஒவ்வொரு அனுபவமும் நம்மை அதிக பணிவையும் அதிக விழிப்புணர்வையும், நம் பலவீனங்களை மிக விழிப்பாய் கண்ணோக்கவும் நமது வெண்ணிற வஸ்திரம் கறைகள் படாதபடி தவிர்க்க மிக ஜாக்கிரதையாயிருக்கவும் செய்யும். இன்னொருவழியில், கர்த்தர் தமது சமாதானத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு நிறுத்திவைத்து, நாம் அலட்சிய மனப்பான்மையிலுள்ளதை உணரும்வரை நம்மை சிட்சித்து, பின்பு மற்ற உபத்திரவங்கள் எதுவுமின்றி நம் கறை நீக்கப்படும்படி செய்வார். இது எளிதான விஷயமல்ல என்று நாம் உணரவேண்டும் என்று கர்த்தர் தீர்மானமாய் இருக்கிறார். இதன்மூலம், “நன்று நல்ல ஊழியனே” என்ற போதகரின் இனிமையான குரலை விரைவில் நாம் கேட்கமுடியும்.